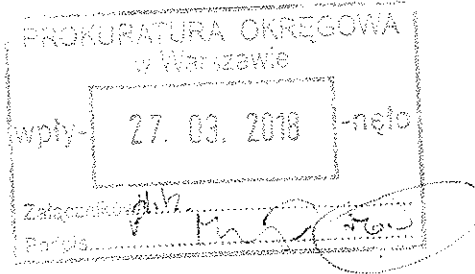

a/a

Pietrzak Sidor & Wspólnicy

MIKOŁAJ PIETRZAK
ARTUR SIDOR
KACPER FLORYSIAK
PAWEŁ OSIK
URSZULA PODHALAŃSKA

Warszawa, 27 marca 2018 r.

Prokuratura Okręgowa w Warszawie

Ul. Chocimska 28
00-791 Warszawa

Pokrzywdzony:

Miasto Stołeczne Warszawa

reprezentowane przez:

Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy

Pl. Bankowy 3/5
00-950 Warszawa

reprezentowane przez:

adw. Mikołaja Pietrzaka

Kancelaria Pietrzak Sidor & Wspólnicy sp.j.
Ul. Sandomierska 8 lok. 5
02-567 Warszawa

ZAWIADOMIENIE O MOŻLIWOŚCI POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTWA

Działając jako pełnomocnik Pokrzywdzonego – Miasta Stołecznego Warszawy (*pełnomocnictwo w załączeniu*), na podstawie art. 304 k.p.k. zawiadamiam o możliwości popełnienia przestępstwa przez:

Mariusza Błaszczaka, pełniącego funkcję Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, działającego prawdopodobnie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w tym m.in. Sylwestrem Janyszko – działającym jako Dyrektor Wydziału Infrastruktury Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego z upoważnienia Wojewody Mazowieckiego, polegającego na przekroczeniu przysługujących mu uprawnień wynikających z art. 4 ust. 2a w zw. z art. 2 pkt 9) ustawy z dnia 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. 2017 poz. 2101) w zw. z § 1 ust. 2 pkt 2)

rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. 2015, poz. 1897) oraz § 1 ust. 2 pkt 2) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. 2017, poz. 2326) w zw. z art. 29 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 4 września 1997 r. działach administracji rządowej (t.j. Dz. U. 2017, poz. 888 ze zm.) poprzez wydanie decyzji nr 231 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 października 2017 r. w sprawie ustalenia terenu zamkniętego na obszarze obejmującym działki o numerze ewidencyjnym 30/10 z obrębu 5-03-04 oraz o numerze ewidencyjnym 45/1 z obrębu 5-03-05, zlokalizowane przy Placu Marszałka J. Piłsudskiego w Dzielnicy m. st. Warszawy, województwo mazowieckie oraz decyzji nr 2 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 stycznia 2018 r. w sprawie ustalenia terenu zamkniętego na obszarze obejmującym działki o numerze ewidencyjnym 45/9, 45/12, 45/14, 45/15 z obrębu 5-03-05 oraz o numerze ewidencyjnym 30/16 z obrębu 5-03-04, zlokalizowanych przy Placu Marszałka J. Piłsudskiego w Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy, województwo mazowieckie, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 stycznia 2018 r., poz. 3, pomimo braku faktycznych podstaw do wydania tych decyzji przez wzgląd na obronność i bezpieczeństwo państwa, w zamiarze pozbawienia organów Miasta Stołecznego Warszawy możliwości wykonywania ustawowej kompetencji związanej z podejmowaniem decyzji w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego, w tym podejmowania uchwał w przedmiocie wznoszenia pomników zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. 2017, poz. 1875 ze zm.) oraz wykonywania zadań wynikających ze stołecznego charakteru miasta wynikających z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (t.j. 2015 poz 1438 ze zm.), czym działał na szkodę interesu publicznego, **tj. czynu z art. 231 § 1 k.k.**

Sylwestra Janyszko, działającego jako Dyrektor Wydziału Infrastruktury Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego z upoważnienia Wojewody Mazowieckiego, działającego prawdopodobnie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w tym m.in. z Mariuszem Błaszczakiem – pełniącym funkcję Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji polegającego na przekroczeniu przysługujących mu ze względu na upoważnienie Wojewody Mazowieckiego uprawnień wynikających z art. 51 ust. 1 pkt 3 i art. 54 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 217, poz. 1073 ze zm.) oraz z art. 6 pkt 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2018 r., poz. 121;) poprzez wydanie decyzji nr 8/II/2018 z dnia 2 lutego 2018 roku o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego pomimo, iż przedmiotowa inwestycja – tj. Pomnik Ofiar Tragedii Smoleńskiej 2010 roku – nie jest inwestycją celu publicznego w świetle art. 6 pkt. 7 ustawy o gospodarce nieruchomościami, będącego podstawą ww. decyzji, ma zostać

zlokalizowana na terenie zamkniętym, a więc terenie zastrzeżonym ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, a jednocześnie niedopełnieniu obowiązków polegających na braku wnikliwego rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie, czym działał na szkodę interesu publicznego, w zamiarze pozbawienia organów Miasta Stołecznego Warszawy możliwości wykonywania ustawowej kompetencji związanej z podejmowaniem decyzji w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego, w tym podejmowania uchwał w przedmiocie wznoszenia pomników zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. 2017, poz. 1875 ze zm.) oraz wykonywania zadań wynikających ze stołecznego charakteru miasta wynikających z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (t.j. 2015 poz 1438 ze zm.), **tj. czynu z art. 231 §1 k.k.**

UZASADNIENIE

I. Okoliczności faktyczne złożenia zawiadomienia

1. Niniejsze zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa związane jest z szeregiem działań prawnych i faktycznych, podejmowanych przez przedstawicieli władzy centralnej od października 2017 r. w stosunku do Placu im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie (dalej: „**Plac Piłsudskiego**”). Działania te stanowią wyraz nadużycia i wypaczenia instytucji prawnych, a także przekroczenia kompetencji przez organy w celu postawienia wbrew woli mieszkańców Warszawy, wyrażonej również przez organy samorządu Miasta Stołecznego Warszawy, pomników upamiętniających ofiary katastrofy prezydenckiego samolotu pod Smoleńskiem w 2010 roku oraz śp. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego. Podejmowane przez administrację rządową działania stanowią wyraz braku poszanowania konstytucyjnie chronionej autonomii samorządu lokalnego i godzą w fundamenty demokracji lokalnej oraz prawa społeczności warszawskiej do kształtowania swojego miasta wedle uznania jego mieszkańców i mieszkank. Brak sankcji za opisane w niniejszym zawiadomieniu działania, a tym samym akceptacja opisanych w nim działań umożliwi unicestwienie idei i funkcji samorządu lokalnego. Zaakceptowanie działań opisanych w niniejszym zawiadomieniu rodzi głęboką obawę, że podobne działania, podejmowane przez przedstawicieli administracji rządowej – Ministrów czy Wojewodów – wobec innych jednostek samorządu terytorialnego, wbrew woli ich mieszkańców i mieszkank, pod fałszywym pozorem konieczności obronności i bezpieczeństwa, nie spotkają się z odpowiednią i poważną reakcją organów ścigania.
2. Teren Placu Piłsudskiego, z wielu oczywistych względów, pełni niezwykle ważną i doniosłą rolę dla realizacji stołecznych funkcji Warszawy, ma charakter reprezentacyjny, cyklicznie odbywają się na nim ważne uroczystości. Plac Piłsudskiego – jako otwarty i publicznie

dostępny plac położony w centrum miasta – pełni też istotne funkcje rekreacyjne dla mieszkańców i mieszkanki Warszawy, będąc położonym blisko Ogrodu Krasińskich oraz pobliskich instytucji kultury i rozrywki, jest także ważną atrakcją turystyczną Warszawy.

3. Działania podejmowane wobec Placu Piłsudskiego od października 2017 r. mają na celu doprowadzenie do wzniesienia tam Pomnika Ofiar Tragedii Smoleńskiej z 2010 r. (dalej także: „**Pomnik**”) oraz pomnika śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego. Znamiennym jest, że działania te podejmowane są na skutek rozstrzygnięć przedstawicieli administracji rządowej, wywodzących się z partii politycznej Prawo i Sprawiedliwość.

4. Aktualne działania podejmowane przez przedstawicieli administracji rządowej wywodzących się z partii Prawo i Sprawiedliwość wobec Placu Piłsudskiego opisane poniżej ignorują fakt podjęcia przez Radę Miasta Stołecznego Warszawy uchwały z dnia 9 kwietnia 2015 r. nr IX/177/2015 w sprawie wzniesienia Pomnika Ofiar Katastrofy Smoleńskiej u zbiegu ulicy Trębackiej i Focha w Warszawie. Działania te zmierzają zatem do wzniesienia na terenie Placu Piłsudskiego pomnika upamiętniającego katastrofę lotniczą prezydenckiego samolotu w 2010 r., w bezpośredniej bliskości miejsca, gdzie Rada Miasta Stołecznego Warszawy zdecydowała umiejscowić pomnik. Przypomnieć należy, że uchwała Rada Miasta Stołecznego Warszawy została podjęta na wniosek Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy w porozumieniu z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2013, poz. 594 ze zm., dalej: „**ustawa o samorządzie gminnym**”). W uzasadnieniu uchwały Rada Miasta Stołecznego Warszawy nr IX/177/2015 jednoznacznie wskazano, że: *„idea budowy pomnika ma ogromne znaczenie dla rodzin ofiar i jest ważna dla wielu Polaków. W rezultacie Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wystąpił do Prezydenta m. st. Warszawy z wnioskiem o przedłożenie projektu uchwały Radzie m. st. Warszawy, która umożliwiłaby zlokalizowanie pomnika u zbiegu ulicy Trębackiej i marsz. F. Focha (tak, aby był on widoczny z Krakowskiego Przedmieścia). Tym samym Prezydent wspiera postulat rodzin, by w centrum Warszawy stanął nowoczesny, godny pomnik, będący symbolem szlachetnej misji, z którą ci, którzy zginęli, wspólnie wybrali się do Katynia. W katastrofie zginęło 96 osób, udających się na obchody 70. Rocznicy zbrodni popełnionej na oficerach polskich wziętych do niewoli przez siły zbrojne ZSRR, w tym wybitni przedstawiciele polskiego życia politycznego, społecznego i kulturalnego na czele z Prezydentem RP, Lechem Kaczyńskim.”*

Dowód: uchwała Rady Miasta Stołecznego Warszawy nr IX/177/2015 z 9 kwietnia 2015 r. wraz z załącznikami

5. Zdaniem Pokrzywdzonego, podejmowane w odniesieniu do Placu Piłsudskiego działania zmierzające do wzniesienia tam Pomnika, bazują na instrumentalnym wykorzystywaniu

istniejących rozwiązań i instytucji prawnych, wypaczeniu ich znaczenia oraz funkcji, a w konsekwencji działaniu w sposób sprzeczny z prawem, wyznaczającym granice działania organów administracji publicznej. Rozwiązania i instytucje prawne, przybierające postać aktów stosowania prawa wydawanych przez przedstawicieli administracji rządowej, stosowane są pomimo niespełnienia przesłanek przepisów prawa materialnego, warunkujących ich zastosowanie. Prowadzi to do wniosku o możliwości podejmowania tych decyzji w sposób niezgodny z prawem i uzasadnia złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Nie sposób pominąć przy tym faktu, że możliwe przekroczenie uprawnień, w celu wzniesienia pomników w związku z tzw. katastrofą smoleńską, w miejscu innym niż ustalone przez organy Miasta Stołecznego Warszawy, wbrew woli mieszkańców Warszawy, stanowi zachowanie niegodne wobec pamięci zmarłych.

6. Na wstępie Pokrzywdzony podkreśla, że skutkiem działań przedstawicieli administracji rządowej dotyczących Placu Piłsudskiego na przestrzeni ostatnich miesięcy jest naruszenie konstytucyjnie chronionej autonomii ustrojowej jednostki samorządu terytorialnego – Miasta Stołecznego Warszawy i wyzucie organów Miasta Stołecznego Warszawy z możliwości realizacji powierzonych im ustawowo kompetencji. Pozbawienie organów Miasta Stołecznego Warszawy, w szczególności Rady Miasta Stołecznego Warszawy składającej się z przedstawicieli lokalnej społeczności wybieranych w wyborach bezpośrednich, możliwości wykonywania swoich ustawowych zadań godzi w fundamenty demokracji lokalnej, na jakich opiera się funkcjonowanie samorządu terytorialnego. Wreszcie, zważyć należy, że działania przedstawicieli administracji rządowej marginalizują i lekceważą nie tylko kompetencje organów Miasta, ale także zdanie Warszawianek i Warszawiaków, którzy w zdecydowanej większości – 71% – sprzeciwiają się budowie Pomnika na Placu Piłsudskiego.

Dowód: badania opinii publicznej przeprowadzone w dniach 5–11 września 2017 r., przez ASM Centrum Badań i Analiz Rynku Sp. z o.o.

Podział działek ewidencyjnych, ustanowienie terenu zamkniętego, działania umożliwiające budowę Pomnika Ofiar Tragedii Smoleńskiej

7. Pierwotnie, do 26 października 2017 r. Plac Piłsudskiego podzielony był na trzy główne działki ewidencyjne: 1) działkę nr 45/1 – obejmującą Plac Piłsudskiego i układ drogowy po wschodniej części Placu, stanowiącą drogę powiatową, znajdującą się w trwałym zarządzie Zarządu Dróg Miejskich, 2) działkę nr 30/10 – obejmującą Plac Piłsudskiego i chodniki od strony Ulicy Wierzbowej, stanowiącą drogę powiatową, znajdującą się w trwałym zarządzie Zarządu Dróg Miejskich oraz 3) działkę nr 24/9 – obejmującą Grób Nieznanego Żołnierza

oraz płytę główną przed Grobem Nieznanego Żołnierza, będącą własnością Miasta Stołecznego Warszawy.

Dowód: *wrys z mapy ewidencyjnej, wydruk z dnia 24 lipca 2017 r., godz. 10:33*

8. W dniu 25 października 2017 r. Minister Infrastruktury i Budownictwa (dalej także: „**MiB**”) wydał decyzję nr 25/17, znak DPPiGN 2.6761.005.2017 o nieodpłatnym ustanowieniu na czas nieoznaczony na rzecz Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie (dalej: także „**MUW**”) trwałego zarządu nieruchomością Skarbu Państwa położoną w Warszawie w rejonie Placu Marszałka J. Piłsudskiego i ul. Wierzbowej, oznaczonej jako działka ewidencyjna nr 45/1 oraz 30/10.

Dowód: *kopia decyzji MiB nr 25/17, znak DPPiGN 2.6761.005.2017 z dnia 25 października 2017 r.*

9. Kolejno, w dniu 31 października 2017 r. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji (dalej także: „**MSWiA**”) wydał decyzję nr 231 w sprawie ustalenia terenu zamkniętego – obszaru obejmującego działki o numerze ewidencyjnym 30/10 z obrębu 5-03-04 oraz o numerze ewidencyjnym 45/1 z obrębu 5-03-05, zlokalizowanych przy Placu Marszałka J. Piłsudskiego (dalej: „**Decyzja nr 231 o ustaleniu terenu zamkniętego**”). W treści tej decyzji wskazano, że wchodzi ona w życie z dniem podjęcia.

Dowód: *kopia decyzji MSWiA nr 231 z dnia 31 października 2017 r.*

10. W grudniu 2017 r. działki nr 45/1 oraz 30/10 znajdujące się Plac Piłsudskiego zostały podzielone na 11 mniejszych działek. Po rozpatrzeniu wniosku Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego, decyzją nr 781/2017, znak BG-PN.6831.711.2017.EFI z dnia 29 grudnia 2017 r. Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy zatwierdził podział dotychczasowych działek nr 45/1 oraz 30/10 na działki: 45/8, 45/9, 45/10, 45/11, 45/12, 45/13, 45/14, 45/15 i 45/16 oraz 30/15, 30/16.

Dowód: *kopia decyzji Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy nr 781/2017, znak BG-PN.6831.711.2017.EFI z dnia 29 grudnia 2017 r.*

wrys z mapy ewidencyjnej, wydruk z dnia 8 stycznia 2018 r., godz. 14:33

11. Na skutek podziału działek znajdujących się na Placu Piłsudskiego, w dniu 3 stycznia 2018 r. Dyrektor Generalny MUW zwrócił się do Ministra Infrastruktury i Budownictwa o wydanie decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu przysługującego MUW w stosunku do nieruchomości stanowiących działki: 30/15, 45/8, 45/10, 45/11, 45/13, 45/16 ze względu na ich zbędność dla potrzeb urzędu. Decyzją nr 1/18, znak DPPiGN.2.6762.9.207/18 Minister Infrastruktury i Budownictwa orzekł o wygaśnięciu trwałego zarządu przysługującego MUW w stosunku do nieruchomości stanowiących działki: 30/15, 45/8, 45/10, 45/11, 45/13, 45/16 i przekazaniu tych działek do zasobu nieruchomości Skarbu Państwa, którym gospodaruje Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy. Od 4 stycznia 2018 r. w trwałym zarządzie Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego pozostają działki ewidencyjne o numerach 45/9, 45/12, 45/14 oraz 30/16.

Dowód: kopia decyzji MliB nr 1/18, znak DPPiGN.2.6762.9.207/18 z dnia 4 stycznia 2018 r.

12. Wobec podziału działek ewidencyjnych na Placu Piłsudskiego, w dniu 3 stycznia 2018 r., Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, wydał decyzję nr 1 uchylającą jego wcześniejszą decyzję nr 231 z 31 października 2017 r. w sprawie ustalenia terenu zamkniętego. Kolejnego dnia, tj. 4 stycznia 2018 r., Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wydał decyzję nr 2 w sprawie ustalenia terenu zamkniętego na obszarze obejmującym działki o numerze ewidencyjnym 45/9, 45/12, 45/14, 45/15 z obrębu 5-03-05 oraz o numerze ewidencyjnym 30/16 z obrębu 5-03-04, zlokalizowanych przy Placu Marszałka J. Piłsudskiego w Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy. Decyzja została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 stycznia 2018 r., pod pozycją nr 3 (dalej: „**Decyzja nr 2 o ustaleniu terenu zamkniętego**”). W treści tej decyzji wskazano, że wchodzi ona w życie z dniem podjęcia.

Dowód: kopia decyzji MSWiA nr 1 z dnia 3 stycznia 2018 r. uchylającej decyzję w sprawie ustalenia terenu zamkniętego

kopia decyzji MSWiA nr 2 z dnia 4 stycznia 2018 r. w sprawie ustalenia terenu zamkniętego

13. W dniu 2 lutego 2018 r. Wojewoda Mazowiecki wydał decyzję nr 8/II/2018, znak WI-II-746.1.12.2018 o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (dalej: „**Decyzja o lokalizacji**”). W treści decyzji wskazano, że została ona wydana po rozpatrzeniu wniosku inwestora – Komitetu Społecznego Budowy Pomników śp. Lecha Kaczyńskiego oraz Ofiar Tragedii Smoleńskiej 2010 roku (dalej: „**Komitet**”) i dotyczy ustalenia warunków i szczegółowych zasad zagospodarowania terenu dla inwestycji podlegającej na budowie

obiekty przestrzenne – Pomnika Ofiar Tragedii Smoleńskiej 2010 roku, zlokalizowanej na działce ewidencyjnej nr 45/9. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego została wydana przez Wojewodę Mazowieckiego w odniesieniu do terenu zamkniętego, ustanowionego z mocy wcześniejszej decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego z 2 lutego została wydana przez Dyrektora Wydziału Infrastruktury Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie – Sylwestra Janyszko, działającego z upoważnienia Wojewody Mazowieckiego.

Dowód: *kopia decyzji Wojewody Mazowieckiego nr 8/II/2018, znak WI-II-746.1.12.2018 o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego z 2 lutego 2018 r.*

14. W odpowiedzi na działania podejmowane wobec Placu Piłsudskiego, w dniu 8 lutego 2018 r. Rada Miasta Stołecznego Warszawy przyjęła Stanowisko nr 60 w sprawie budowy Pomnika Smoleńskiego na pl. Marszałka Józefa Piłsudskiego. W stanowisku wskazano między innymi, że: *„Rada m.st. Warszawy nie wyraża zgody na budowę Pomnika Smoleńskiego na placu Marszałka Józefa Piłsudskiego. Przyjęta przez Społeczny Komitet Budowy, tworzony przez polityków PiS, lokalizacja nie została uzgodniona z mieszkańcami Warszawy, ze środowiskami ekspertów, a także Radą m.st. Warszawy. Decyzja o budowie pomnika w tym miejscu została podjęta przez administrację rządową, bez dyskusji społecznej, bez analiz historycznych, urbanistycznych i architektonicznych. (...) Nasze głębokie oburzenie budzi w ostatnich miesiącach zignorowanie procedur prawnych, począwszy od nielegalnego przejęcia placu, poprzez ustanowienie terenu zamkniętego, niezgodny z prawem podział nieruchomości, po procedowaną po kryjomu decyzję o ustanowieniu lokalizacji celu publicznego. W każdym z tych przypadków używając kruczków i trików prawnych łamie się nie tylko podstawowe zasady praworządności, ale też osłabia poczucie wspólnotowości, jakie od zawsze towarzyszyło tej przestrzeni. Wzywamy inicjatorów przedsięwzięcia: Społeczny Komitet Budowy oraz Wojewodę Mazowieckiego do zaprzestania realizacji tej samowolnej budowy i poddania jej szerszej dyskusji społecznej z udziałem warszawiaków, organizacji społecznych, środowisk eksperckich i właściwych instytucji. Realizacja pomnika w tym trybie i w takiej formie wykracza nie tylko poza ramy przyjętych norm prawa i zwyczajowych procedur, ale jest też gwałtem na samorządności i wolności mieszkańców Warszawy. Nie zgadzamy się na taką arogancję władz, które zupełnie ignorują prawa i wolę warszawiaków.”*

Dowód: *kopia stanowiska nr 60 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 8 lutego 2018 r.*

15. W ślad za decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, w dniu 20 lutego 2018 r. Wojewoda Mazowiecki wydał decyzję nr 88/II/2018 o pozwoleniu na budowę pomnika zlokalizowanego na Placu Piłsudskiego. Na działce nr 49/9 ustawiony został techniczny

biały namiot. Z doniesień medialnych wynika, że uroczyste odsłonięcie Pomnika Ofiar Tragedii Smoleńskiej ma nastąpić 10 kwietnia 2018 r.¹ Wedle informacji prasowych, zainicjowano również działania mające na celu doprowadzenie do postawienia pomnika śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego na jednej z działek, na której Minister Spraw Wewnętrznych ustalił teren zamknięty².

16. W reakcji na wydarzenia i prace podejmowane na terenie Placu Piłsudskiego, w dniu 7 marca 2018 r. Towarzystwo Urbanistów Polskich opublikowało listo otwarty w sprawie lokalizacji pomników na Placu Piłsudskiego. W treści listu wskazano, że Towarzystwo Urbanistów Polskich jest szczególnie zaniepokojone stosowaniem metody „faktów dokonanych” w odniesieniu do jednej z najważniejszych w Warszawie przestrzeni publicznych. W liście otwartym zaznaczono, że „[z]budowanie na pl. J. Piłsudskiego pomnika smoleńskiego, którego projekt artystyczny uwzględniał zupełnie inny kontekst urbanistyczny, a którego gabaryty siłą rzeczy zdominują największą wartość symboliczną tego miejsca – Grób Nieznanego Żołnierza, a także pojawiające się w mediach zapowiedzi, że ma tam również znaleźć się pomnik Prezydenta Lecha Kaczyńskiego – muszą budzić niepokój, że doprowadzi to do architektoniczno-urbanistycznego i historyczno-kulturowego dysonansu tej najważniejszej przestrzeni publicznej Warszawy”.

Dowód: kopia listu otwartego Towarzystwa Urbanistów Polskich z 7 marca 2018 r.

Kompetencje Rady Miasta Stołecznego Warszawy, stołeczny charakter miasta

17. Kwestia lokalizacji pomnika upamiętniającego katastrofę lotniczą prezydenckiego samolotu w Smoleńsku w 2010 r. była i nadal pozostaje przedmiotem debat i uzgodnień na przestrzeni ostatnich kilku lat. Dyskusja polityczna, jaka toczy się wokół budowy i lokalizacji Pomnika nie powinna przysłańać treści obowiązujących przepisów prawa, określających kompetencje organów władzy państwowej w zakresie decydowania o lokalizacji i wnoszenia pomników. Działania podejmowane przez przedstawicieli administracji rządowej, a zarazem funkcjonariuszy publicznych, odnośnie do Placu Piłsudskiego i budowy tam Pomnika Ofiar Katastrofy Smoleńskiej, muszą być oceniane z perspektywy zgodności z obowiązującymi przepisami prawa, ich celem oraz respektowaniem ustrojowej autonomii organów jednostek samorządu terytorialnego.

¹ Informacja za: <https://tvn.warszawa.tvn24.pl/informacje,news,pomnik-smolenski-na-10-kwietnia-koniec-miesiecznic-w-obecnej-formie,254739.html> [dostęp: 26 marca 2018 r.]

² Przykładowo: <https://www.wprost.pl/kraj/10105875/sasin-zdradzil-gdzie-i-kiedy-stanie-pomnik-lecha-kaczynskiego.html> [dostęp: 26 marca 2018 r.]

18. Punktem wyjścia do oceny działania funkcjonariuszy publicznych odnośnie do Placu Piłsudskiego powinny być postanowienia Konstytucji RP, określające ustrojową rolę i pozycję organów jednostek samorządu terytorialnego. Zgodnie z art. 16 Konstytucji RP, ogół mieszkańców jednostek zasadniczego podziału terytorialnego stanowi z mocy prawa wspólnotę samorządową (ust. 1), a samorząd terytorialny uczestniczy w sprawowaniu władzy publicznej; przysługującą mu w ramach ustaw istotną część zadań wykonuje w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność (ust. 2). Zgodnie z postanowieniami rozdziału VII Konstytucji RP, w szczególności art. 163 i art. 164 Konstytucji RP, gmina – jako podstawowa jednostka samorządu terytorialnego – wykonuje zadania publiczne nie zastrzeżone przez Konstytucję lub ustawy dla organów innych władz publicznych lub innych jednostek samorządu terytorialnego. Przepisy Konstytucji RP dotyczące samorządu terytorialnego ustanawiają zasadę domniemania właściwości samorządu lokalnego w sprawach niezastrzeżonych dla innych organów władzy publicznych. Jak wskazują przedstawiciele doktryny prawa konstytucyjnego, ustawodawca konstytucyjny, stanowiąc o wykonywaniu zadań publicznych przez samorząd terytorialny, nie wskazał dokładnie, które zadania i w jakim zakresie spoczywają na poszczególnych jego jednostkach i organach; wskazówką w tym zakresie jest przede wszystkim art. 164 ust. 3 Konstytucji RP, w którym zamieszczono domniemanie właściwości gminy do wykonania wszystkich zadań samorządu terytorialnego niezastrzeżonych dla innych jego jednostek. Przede wszystkim jednak dokładny katalog zadań powierzonych do realizacji poszczególnym jednostkom samorządu terytorialnego zamieszczono w ustawach samorządowych oraz materialnoprawnych. Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy o samorządzie gminny do zakresu działania gminy zaliczono sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów (za: Skoczyła Piątek [w:] *Konstytucja RP. Tom II. Komentarz do art. 87–243, Komentarz do art. 163 Konstytucji RP*, CH Beck 2016, wyd. 1).
19. Co więcej, w doktrynie prawa konstytucyjnego i orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego na gruncie art. 4 ust. 1 Konstytucji zauważa się, że Naród sprawuje swoją władzę zwierzchnią także poprzez swoich przedstawicieli na szczeblu lokalnym. Trybunał Konstytucyjny zauważył, że *„również samorząd terytorialny można uznać za jedną z form szeroko rozumianej demokracji przedstawicielskiej, a rady gminy – za organy wyrażające wolę tej części Narodu, która zamieszkuje obszar danej gminy”* (wyrok TK z 26.05.98, sygn. K 17/98), jak również, iż *„przy wyborze do organów samorządu terytorialnego (zwłaszcza w gminach) wchodzi w grę nie tyle realizacja suwerennych praw Narodu, ile praw wspólnoty mieszkańców, która jest fundamentem samorządności lokalnej i której członkami pozostają wszyscy mieszkańcy danej jednostki samorządowej”* (wyrok TK z 11.05.2005, sygn. K 18/04).
20. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zadania własne gminy obejmują w szczególności sprawy ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej. Stosownie do unormowań

przewidzianych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. 2017, poz. 1073 ze zm.), to organy gminy uchwalają plany zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku ich braku odpowiednie organy gminy wydają decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania przestrzennego. Jak zostało wskazane, gdyby nie doszło do ustanowienia terenu zamkniętego na wydzielonych działkach pl. Piłsudskiego, decyzję o lokalizacji inwestycji celu publicznego wydawałyby organy Miasta Stołecznego Warszawy. Po ustaleniu terenu zamkniętego z mocy decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, kompetencję tę przejął Wojewoda Mazowiecki, będący przedstawicielem administracji rządowej w województwie.

21. Elementem zagospodarowania przestrzennego jest również stawianie pomników. Zgodnie z **art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy o samorządzie gminnym**, do wyłącznej właściwości rady gminy (Rady Miasta Stołecznego w przypadku Warszawy) należy podejmowanie uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1440, 1920, 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 191 i 1089), **a także wznoszenia pomników**. Katalog spraw zastrzeżonych do wyłącznej właściwości rady gminy (Rady Miasta Stołecznego Warszawy) postrzegać należy jako normatywne uszczegółowieniem konstytucyjnych i ustawowych przepisów regulujących funkcjonowanie samorządu terytorialnego na poziomie ustawy zwykłej i na najniższym szczeblu podziału jednostek samorządu terytorialnego. Powierzenie do wyłącznej właściwości rady gminy (Rady Miasta Stołecznego Warszawy) określonego rodzaju spraw, w tym podejmowania uchwał w sprawach wznoszenia pomników, wskazuje że wolą zarówno ustrojodawcy, jak i ustawodawcy zwykłego było powierzenie rozstrzygania tych spraw na szczeblu gminy, przez reprezentantów lokalnej społeczności, wybieranych w powszechnych wyborach przez członków wspólnoty samorządowej.
22. Dodatkowo, z mocy **art. 3 ust 1 ustawy z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy** (t.j. Dz. U. 2015, poz 1438 ze zm.) Miasto Stołeczne Warszawa, oprócz zadań przewidzianych przepisami dotyczącymi samorządu gminnego i samorządu powiatowego, wykonuje **zadania wynikające ze stołecznego charakteru miasta**, a w szczególności zapewnia warunki niezbędne do: 1) funkcjonowania w mieście naczelnych i centralnych organów państwa, obcych przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz organizacji międzynarodowych; 2) przyjmowania delegacji zagranicznych oraz 3) funkcjonowania urzędzeń publicznych o charakterze infrastrukturalnym, mających znaczenie dla stołecznych funkcji miasta. Plac Piłsudskiego – jak wskazano we wcześniejszej części zawiadomienia, pełni istotną rolę dla realizacji stołecznych funkcji miasta. Kilka razy do roku odbywają się na nim wydarzenia o charakterze ogólnonarodowym (defilady wojskowe, uroczyste msze), rozliczne uroczystości państwowe oraz uroczystości z udziałem szefów państw. Plac Piłsudskiego w czasie tych

wydarzeń staje się centrum zainteresowania, a często okazuje się wręcz zbyt mały, aby pomieścić wszystkich zainteresowanych uroczystościami obywateli.

23. Odnotować wreszcie trzeba, że postanowienia Konstytucji RP ustanawiające zasadę autonomii jednostek samorządu terytorialnego i domniemanie ich kompetencji w sprawach lokalnych, oraz precyzująca je ustawa o samorządzie gminnym, korespondują z postanowieniami Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego, sporządzoną w Strasburgu 15 października 1985 r., ratyfikowaną przez Polskę 26 kwietnia 1993 r. (Dz. U. 1994 nr 124, poz. 607 ze zm., dalej: „EKSL”). Zgodnie z postanowieniami art. 3 ust 1 EKSL, samorząd terytorialny oznacza prawo i zdolność społeczności lokalnych, w granicach określonych prawem, do kierowania i zarządzania zasadniczą częścią spraw publicznych na ich własną odpowiedzialność i w interesie ich mieszkańców. Co istotne z perspektywy niniejszego zawiadomienia, zgodnie z art. 4 EKSL, społeczności lokalne mają – w zakresie określonym prawem – pełną swobodę działania w każdej sprawie, która nie jest wyłączona z ich kompetencji lub nie wchodzi w zakres kompetencji innych organów władzy (ust. 2), Generalnie odpowiedzialność za sprawy publiczne powinny ponosić przede wszystkim te organy władzy, które znajdują się najbliżej obywateli. Powierzając te funkcje innemu organowi władzy, należy uwzględnić zakres i charakter zadania oraz wymogi efektywności i gospodarności (ust. 3) oraz społeczności lokalne powinny być konsultowane o tyle, o ile jest to możliwe, we właściwym czasie i w odpowiednim trybie, w trakcie opracowywania planów oraz podejmowania decyzji we wszystkich sprawach bezpośrednio ich dotyczących (ust. 6).

Możliwe przekroczenie uprawnień przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji poprzez wydane decyzji o ustaleniu terenu zamkniętego

24. Zachodzi podejrzenie, że Mariusz Błaszczak, pełniący funkcję Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, wydając Decyzję nr 231 o ustaleniu terenu zamkniętego oraz Decyzję nr 2 o ustaleniu terenu zamkniętego przekroczył przysługujące mu uprawnienia wynikające z art. 4 ust. 2a w zw. z art. 2 pkt 9) ustawy z dnia 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne w zw. z § 1 ust. 2 pkt 2) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w zw. z art. 29 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 4 września 1997 r. działach administracji rządowej.
25. Zgodnie z art. 4 ust. 2a ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne, tereny zamknięte są ustalane przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych w drodze decyzji, w decyzji takiej określone są również granice terenu zamkniętego. Zgodnie z art. 1 pkt 9) ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne, przez tereny zamknięte rozumie się tereny o

charakterze zastrzeżonym ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, określone przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych. Brzmienie art. 4 ust. 2a w zw. z art. 1 pkt 9) ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne jasno wskazuje na podmioty, jakie mogą wydać decyzję o ustaleniu terenu zamkniętego oraz cel, w jakim ustanawiane mogą być tereny zamknięte. Dla uniknięcia wątpliwości co do charakteru tego typu nieruchomości odnieść również należy się do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 2004 r. w sprawie określenia rodzajów nieruchomości uznawanych za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. 2004, nr 207 poz. 2107), które wyraźnie wskazuje, że nieruchomości przeznaczone na cele obronności i bezpieczeństwa państwa związane są przede wszystkim z obiektami militarnymi, a także mającymi zapewnić funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości.

26. Organem uprawnionym do wydania decyzji o ustaleniu terenu zamkniętego ze względu na bezpieczeństwo, jest Minister Administracji i Spraw Wewnętrznych. Zgodnie z § 1 ust. 2 pkt 2) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz identycznie brzmiącego § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w zw. z art. 29 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 4 września 1997 r. działach administracji rządowej, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej „spraw wewnętrzne”, zaś dział „sprawy wewnętrzne” obejmuje m.in. sprawy ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. Mariusz Błaszczak pełnił funkcję Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w okresie od 16 listopada 2015 r. do 8 grudnia 2017 r. Po zmianie na stanowisku Prezesa Rady Ministrów w grudniu 2017 r., Mariusz Błaszczak dalej zajmował stanowisko Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w okresie od 11 grudnia 2017 r. do 9 stycznia 2018 r. Pełniąc funkcję Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, wydając decyzję nr 231 o ustaleniu terenu zamkniętego oraz decyzję nr 2 o ustaleniu terenu zamkniętego Mariusz Błaszczak działał jako „funkcjonariusz publiczny” w rozumieniu art. 231 k.k. w zw. z art. 115 § 13 k.k.

27. Celem ustanowienia terenu zamkniętego, jest wzgląd na obronność i bezpieczeństwo państwa. W praktyce, tereny zamknięte ustanawiane są odnośnie do terenów o strategicznym znaczeniu dla prawidłowego funkcjonowania państwa. Dla przykładu, terenami zamkniętymi w Warszawie są m.in. tereny kolejowe, teren Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, teren Pałac Prezydencki, siedziba Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, czy tereny jednostek penitencjarnych. Ustaleniu terenu zamkniętego często towarzyszy nadanie klauzuli tajności informacjom dotyczącym obiektów znajdujących się na tym terenie (*vide* art. 4 ust. 2b ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne) co wskazuje na wrażliwy charakter tych informacji.

28. Decyzja nr 231 o ustaleniu terenu zamkniętego oraz Decyzja nr 2 o ustaleniu terenu zamkniętego obejmowały teren Placu Piłsudskiego – teren publicznie dostępny, otwarty i nieogrodzony plac znajdujący się w centrum Warszawy. Plac Piłsudskiego – jak wskazano we wcześniejszej części zawiadomienia – umożliwia realizację stołecznych funkcji Warszawy, ma charakter reprezentacyjny, cyklicznie odbywają się na nim ważne uroczystości, jest ważnym miejscem dla mieszkańców i mieszkanki Warszawy. Na placu tym odbyły się m.in. tak istotne wydarzenia, jak msze w ramach pielgrzymek Jana Pawła II oraz Benedykta XVI, czy też uroczystości pogrzebowe kardynała Stefana Wyszyńskiego. Ustanowienie na nim terenu zamkniętego nie jest konieczne przez wzgląd na ochronę obronności i bezpieczeństwa publicznego, potrzeba taka nigdy nie była sygnalizowana przez właściwe organy, w przeznaczeniu i funkcji Placu Piłsudskiego nie zaszły w ostatnim czasie zmiany, które uzasadniałyby zmianę jego statusu. Na uwagę zasługuje również okoliczność, że chronologicznie pierwsza Decyzja nr 231 o ustaleniu terenu zamkniętego obejmowała działki 45/1 oraz 30/10 – a więc *de facto* cały teren Placu Piłsudskiego, a późniejsza Decyzja nr 2 o ustaleniu terenu zamkniętego, oparta o tożsame przesłanki – ochronę obronności i bezpieczeństwa państwa – teren jedynie pięciu działek. Wreszcie, podkreślenia wymaga, że teren zamknięty został ostatecznie ustalony na obszarze działek ewidencyjnych o numerach 45/9, 45/12, 45/14, 45/15 z obrębu 5-03-05 oraz o 30/16 z obrębu 5-03-04, a więc faktycznie stanowi trzy odrębne (samodzielne) obszary rozdzielone działkami ewidencyjnymi o numerach 45/10 i nr 45/13. Uzasadnienie dla przyjęcia takiego podziału, wskazujące na funkcjonalność i konieczność zmiany przeznaczenia sąsiadujących ze sobą działek dla względów obronności i bezpieczeństwa państwa, nie zostało przedstawione. Podobnie, nie jest znane uzasadnienie dla objęcia terenem zamkniętym najpierw całego Placu Piłsudskiego, a następnie jego fragmentów, i to działek niesąsiadujących ze sobą. Analiza aktualnego stanu nieruchomości jaką jest Plac Piłsudskiego nie pozwala na stwierdzenie, że ustanowienie terenu zamkniętego na tym obszarze w przyjęty sposób służy jakimkolwiek innym celom, niż realizacja celów politycznych partii, której członkiem i wysoko postawionym działaczem jest Mariusz Błaszczak. To właśnie na działce 45/9 – będącej formalnie terenem zamkniętym budowany jest Pomnik, zaś na działce 45/10 – również będącej formalnie terenem zamkniętym, planowane jest wzniesienie Pomnika im. śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego³.

29. Zdaniem Pokrzywdzonego, Decyzje nr 231 oraz nr 2 o ustanowieniu terenu zamkniętego na Placu Piłsudskiego zostały podjęte przez Mariusza Błaszczaka pod fałszywym pretekstem względów obronności i bezpieczeństwa państwa. W istocie, decyzje o ustaleniu terenu zamkniętego stanowiły instrument umożliwiający proces budowy Pomnika, zgodnie z

³ Informacja za: <https://tvnwarszawa.tvn24.pl/informacje,news,jest-zgoda-wojewody-na-lokalizacje-pomnika-lecha-kaczynskiego,254894.html>, również <https://fakty.tvn24.pl/ogladaj-online,60/pomnik-lecha-kaczynskiego-ma-stanac-przed-garnizonem-warszawa,821940.html> [dostęp: 26 marca 2018]

oczekiwaniami przedstawicieli partii Prawo i Sprawiedliwość. U podstaw tej decyzji najprawdopodobniej nie leżały względy merytoryczne związane z obronnością i bezpieczeństwem państwa, ale względy natury politycznej, organizacyjnej i faktycznej. Wydanie przez Mariusza Błaszczaka decyzji o ustanowieniu terenu zamkniętego umożliwiło podjęcie przez przedstawicieli administracji rządowej kolejnych działań faktycznych i prawnych: wydania przez Wojewodę Mazowieckiego decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz późniejszego pozwolenia na budowę Pomnika Ofiar Katastrofy Smoleńskiej. Gdyby nie doszło do wydania przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji decyzji o ustaleniu terenu zamkniętego na terenie Placu Piłsudskiego, ewentualną zgodę na lokalizację inwestycji celu publicznego (o ile o takim charakterze tego przedsięwzięcia można mówić) i pozwolenie na budowę wydać musiałyby organy Miasta Stołecznego Warszawy, które podjęły decyzję o lokalizacji pomnika w innym miejscu, nieakceptowanym przez przedstawicieli partii Prawo i Sprawiedliwość⁴. Podkreślenia wymaga, że Mariusz Błaszczak, pełniąc funkcję Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, pełni jednocześnie funkcję Wiceprezesa Komitetu Politycznego partii Prawo i Sprawiedliwość oraz Wiceprzewodniczącego Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość, a więc jest czynnym politykiem partii politycznej, inicjującej powstanie pomnika upamiętniającego katastrofy w 2010 r. Zgodnie z publicznie dostępnymi informacjami, Mariusz Błaszczak należy do grona inicjatorów i członków Komitetu Społecznego Budowy Pomników śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego oraz Ofiar Tragedii Smoleńskiej 2010 roku, *nota bene* inwestora w realizacji inwestycji rzekomego celu publicznego, jakim ma być budowa pomnika na Placu Piłsudskiego⁵. Zdaniem Pokrzywdzonego, działania Mariusza Błaszczaka, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, wydającego Decyzję nr 231 oraz Decyzję nr 2 o ustaleniu terenu zamkniętego, mogą wyczerpywać znamiona „przekroczenia uprawnień” przez funkcjonariusza publicznego w rozumieniu art. 231 k.k. W doktrynie i orzecznictwie sądowym wskazuje się, że „przekroczenie uprawnień” w rozumieniu art. 231 k.k. oznacza przede wszystkim podjęcie czynności wykraczającej poza zakres kompetencji, czynności bez podstawy faktycznej lub prawnej (niezgodnie z prawnymi warunkami podjętej przez funkcjonariusza publicznego czynności – zob. wyr. SA w Rzeszowie z 5.9.2002 r., II AKa 74/02, OSA 2003, Nr 9, poz. 93, tak Hałas [w:] Grzeškowiak (red.), Kodeks karny, komentarz do art. 231, wyd. 5, publ. elektr. *Legalis*), spełnienie czynności, co do której w konkretnym wypadku nie było podstawy prawnej lub faktycznej (*M. Siewierski*, Kodeks karny i prawo o wykroczeniach, 1965, s. 386; *M. Siewierski*, w: *Bafia, Mioduski, Siewierski*, Kodeks karny, t. 2, 1987, s. 406, za: Stefańska [w:] Stefański (red.) Kodeks karny, komentarz do art. 231, wyd. 3, publ. elektr. *Legalis*). Przekroczenie uprawnień może polegać także na podjęciu działania w ramach kompetencji, lecz niezgodnie z ich prawnymi uwarunkowaniami. (wyr. SN z 29.11.2006 r., III KK 152/06, SNKW 2007 nr 2, poz. 15, str. 42).

⁴ Przykładowo: <https://www.tvp.info/29874015/w-rok-stanie-pomnik-smolenski-przed-palacem-prezydenckim-to-nie-bedzie-legalne> [dostęp: 26 marca 2018 r.]

⁵ Informacja za: <http://www.komitetSpoecznyBudowypomnikow.pl/sklad-komitetu.html> [dostęp: 26 marca 2018 r.]

30. Wydając decyzje o ustaleniu terenu zamkniętego Mariusz Błaszczak działał formalnie w granicach swoich kompetencji, będąc osobą pełniącą funkcję Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, uprawnionego do ustalenia terenu zamkniętego przez wzgląd na bezpieczeństwo państwa. Zachodzi jednak prawdopodobieństwo, że Mariusz Błaszczak działał niezgodnie z prawnymi przesłankami ustanowienia terenu zamkniętego określonymi w przepisach ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, bez uzasadnionej podstawy do ustanowienia terenu zamkniętego na terenie Placu Piłsudskiego. Na marginesie zauważyć przy tym można, że Mariusz Błaszczak jako Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wydał dwie kolejne decyzje, obejmujące różne obszary, zaś pomiędzy uchynieniem decyzji wcześniejszej a wydaniem późniejszej upłynął jeden dzień. Uzasadnienie dla celowości pierwotnego ustalenia terenu zamkniętego do 3 stycznia 2017 r. na terenie całego Placu Piłsudskiego, a następnie kilku niesąsiadujących ze sobą działek kolejnego dnia, tj. 4 stycznia 2018 r., pozostaje trudne, o ile w ogóle możliwe, do wytłumaczenia.

Możliwe przekroczenie uprawnień przez Dyrektora Wydziału Infrastruktury Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego poprzez wydane decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego

31. Decyzja nr 8/II2018 o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego z dnia 2 lutego 2018 roku stanowi, że Pomnik Ofiar Tragedii Smoleńskiej 2010 roku uznawany jest przez organ jako inwestycja celu publicznego i może zostać zlokalizowany na działce ew. nr 45/9, z obrębu 5-03-05. Biorąc pod uwagę podstawę prawną wydanej Decyzji o lokalizacji uznać należy, że Pomnik w ocenie wydającego decyzję związany jest z celem publicznym polegającym na budowie i utrzymywaniu obiektów oraz urządzeń niezbędnych na potrzeby obronności państwa i ochrony granicy państwowej, a także do zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, w tym budowy i utrzymywania aresztów śledczych, zakładów karnych oraz zakładów dla nieletnich. Co istotne, w Decyzji wskazuje się, że obiekt budowlany jakim jest Pomnik będzie użytkowany jako obiekt infrastruktury technicznej, zaś nieruchomości, na której ma zostać zlokalizowany stanowi teren zamknięty. Z Decyzji o lokalizacji wynika również, że *„analiza akt sprawy wykazała, iż zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi i istnieje możliwość jego realizacji zgodnie z wnioskiem inwestora, w szczególności stan istniejący terenu inwestycji i jego zagospodarowanie umożliwiają lokalizację przedmiotowej inwestycji”*.

32. W pierwszej kolejności podkreślić należy, że decyzja w żaden sposób nie odnosi się do rażącej – gdyż widocznej już w trakcie pobieżnego czytania Decyzji o lokalizacji – niespójności polegającej na zaklasyfikowaniu Pomnika jako inwestycji celu publicznego związanego z obronnością państwa i ochroną granicy państwowej. Odnosząc się do zasad

logicznego rozumowania jak również doświadczenia życiowego należy powziąć daleko idące wątpliwości, czy jakikolwiek pomnik może takie cele spełniać. Tym bardziej, że przepis art. 6 pkt. 7 ustawy o gospodarce nieruchomościami wyraźnie wskazuje przykłady inwestycji związanych z bezpieczeństwem publicznym, obronnością państwa i ochroną granicy państwowej. Niezależnie od powyższego, wspomniane w niniejszym zawiadomieniu Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 2004 r. w sprawie określenia rodzajów nieruchomości uznawanych za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa opisuje kategorie nieruchomości definiowanych jako niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa. Zaznaczyć przy tym należy, że przepisy przewidują cele publiczne związane z upamiętnieniem miejsc pamięci narodowej (art. 6 pkt. 9a ustawy o gospodarce nieruchomościami). Jednakże nie do tej kategorii odwołał się wydający Decyzję o lokalizacji, a co więcej orzecznictwo jest zgodne, iż brak legalnej definicji miejsca pamięci narodowej nie oznacza, że można tą kategorię dowolnie rozszerzać. Tym samym za miejsce pamięci narodowej powinno się uznawać jedynie te miejsca, które w sposób udokumentowany związane się z wydarzeniami, których dotyczyć ma inwestycja, w innym bowiem wypadku miejsca te miałyby jedynie „*charakter symboliczny – byłyby znakiem, a nie miejscem pamięci narodowej*” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 czerwca 2010 roku, sygn. akt II OSK 975/09, również wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 grudnia 2008 roku, sygn. akt IV SA/Wa 170/08). W konsekwencji, nawet w sytuacji hipotetycznego przyjęcia, że wydający Decyzję o lokalizacji wskazał błędną podstawę prawną, nie sposób odnaleźć innej, która dawałaby możliwość uznania, że Pomnik stanowi inwestycję celu publicznego. Sama nazwa Pomnika, ale przede wszystkim wydarzenia inicjujące wolę jego wybudowania, odwołują się bowiem do zdarzeń mających miejsce poza Warszawą, a tym samym nie na Placu Piłsudskiego.

33. W świetle powyżej wskazanej niespójności podkreślić należy, że tereny zamknięte, ze względu na swój specyficzny charakter nie powinny być w sposób dowolny zabudowywane, lecz powinny być przeznaczone i użytkowane wyłącznie na cele warunkujące ich utworzenie, a tym samym sposób ich zabudowy powinien służyć celom ich utworzenia. Nie przez przypadek zresztą wśród kategorii celu publicznego przewidzianego przepisem art. 6 ust. 7 ustawy o gospodarce nieruchomościami przewidziano cele będące odzwierciedleniem charakteru terenów zamkniętych. Jak zostało wskazane, tereny zamknięte wydziela odpowiedni minister bądź kierownik urzędu centralnego, w związku z potrzebą zapewnienia obronności i bezpieczeństwa państwa. Ponadto informacje o tych obiektach mogą być objęte klauzulą tajności, co dodatkowo podkreśla charakter tego rodzaju terenów.
34. W orzecznictwie wskazuje się, że lokalizowanie na terenach zamkniętych inwestycji niezwiązanych z ich istotą oraz przeznaczeniem powinno następować dopiero po wyłączeniu danej działki z terenów zamkniętych (m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 listopada 2014 roku, sygn. akt II OSK 1154/13, wyrok

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 września 2008 roku, sygn. akt II OSK 1075/07). Rozumowanie stojące za przedstawioną tezą odnosi się do specyficznego charakteru terenów zamkniętych, związanych z podstawami bytu państwa i potrzebą działania w sposób spójny, logiczny, a więc uwzględniający zasady prawidłowej gospodarki, zatem spójności celów ustanawiania terenów zamkniętych z ich rzeczywistym przeznaczeniem.

35. W okolicznościach niniejszej sprawy nie sposób uznać, że ta zasada została zachowana. Analiza stanu faktycznego prowadzi nieodwołalnie do wniosku, że inwestycja jaką jest Pomnik nie odnosi się w jakikolwiek sposób do obronności i bezpieczeństwa państwa. Pomnik, jak każdy tego typu obiekt budowlany, ma charakter wyłącznie symboliczny oraz ma służyć upamiętnieniu osób, które zginęły w katastrofie lotniczej w dniu 10 kwietnia 2010 roku. Tym samym nie sposób uznać, że Pomnik kwalifikuje się jako budowla służąca obronności i bezpieczeństwu państwa, a zatem nie da się pogodzić z celem ustanowienia terenu zamkniętego. Dodatkowo rozbieżność pomiędzy celem postawienia Pomnika a ustanowieniem terenu zamkniętego jest rażąca na tyle, że nie powinna być oceniana w kategoriach pomyłki lub też szerokiej interpretacji pojęć ustawowych, a tym samym względy stojące za wydaniem Decyzji o lokalizacji powinny stać się przedmiotem badania w ramach postępowania karnego. Nadmienić trzeba, że przy wydawaniu Decyzji o lokalizacji prawdopodobnie naruszono zasadę wyrażoną w art. 12 ustawy o gospodarce nieruchomościami, zgodnie z którą organy działające za Skarb Państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego zobowiązane są do działania w sposób zgodny z zasadami prawidłowej gospodarki, poprzez zarządzanie nieruchomością w sposób zgodny z celem jej przeznaczenia.
36. Nie bez znaczenia dla oceny okoliczności niniejszej sprawy pozostaje okoliczność, że Decyzja o lokalizacji została wydana w ciągu 3 dni od dnia złożenia odpowiedniego wniosku. Takie tempo procedowania po pierwsze nie umożliwia przeprowadzenia postępowania w sposób właściwy i zgodny z wymogami przepisów postępowania administracyjnego, po drugie zaś nie występuje przy załatwianiu analogicznych spraw.
37. Zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, właściwy organ w postępowaniu związanym z wydaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dokonuje analizy warunków i zasad zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy, wynikających z przepisów odrębnych oraz stanu faktycznego i prawnego terenu, na którym przewiduje się realizację inwestycji. Złożony przez Komitet Społeczny Budowy Pomników: śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego oraz Ofiar Tragedii Smoleńskiej 2010 roku wniosek o ustalenie lokalizacji celu publicznego dotyczył jednego z głównych placów w stolicy, wokół którego w chwili składania wniosku trwał spór co do posiadania uprawnień

zarządczych. Lokalizacja Pomnika miała nastąpić na terenie zamkniętym, który został niespełna miesiąc wcześniej utworzony, również w atmosferze konfliktu oraz braku zrozumienia dla celu i legalności tej decyzji. Ponadto wniosek został złożony przez Komitet 2 lata po tym, jak Rada Miasta Stołecznego Warszawy podjęła uchwałę co do innej lokalizacji pomnika upamiętniającego ofiary katastrofy smoleńskiej, a więc miał dublować podjęte już przez organy samorządu terytorialnego decyzje, a także dotyczył *de facto* kompetencji organów tego samorządu. Jak zostało już bowiem wskazane, na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji rady gminy (Rady Miasta Stołecznego Warszawy) należy podejmowanie decyzji o pomnikach. Nadmienić również trzeba, że już kilka lat wcześniej zrzeszenie urbanistów apelowało o taki sposób prowadzenia prac nad zagospodarowaniem terenu Placu Piłsudskiego, aby zasady rozwoju przestrzennego kształtowały się w atmosferze dialogu, w także w trosce o najwyższą jakość rozwiązań projektowych, i zastosowanie szczególnej procedury jego sporządzenia, uwzględniającej w szerszym zakresie elementy partycypacji społecznej oraz przeprowadzenia konkursu urbanistyczno-architektonicznego (*vide* list otwarty Towarzystwa Urbanistów Polskich).

38. Wskazane okoliczności z pewnością nie są standardowe i w normalnym toku procedowania organu wpłynęłyby na wydłużenie czasu trwania postępowania, ze względu na potrzebę przeprowadzenia szczegółowej i wnikliwej analizy zgromadzonego materiału dowodowego. Pomimo tego, wniosek Komitetu został rozpatrzony w terminie 3 dni. Podkreślić należy, że zgodnie z informacją Wojewody Mazowieckiego, zawartą na stronie internetowej pod adresem <http://bip.mazowieckie.pl/cases/content/335>, czas rozpatrzenia wniosku o ustalenie lokalizacji dla inwestycji celu publicznego wynosi standardowo 65 dni. Niewątpliwie zatem, wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego, tj. Pomnika, został rozpatrzony nie tyle niezwłocznie, co w sposób priorytetowy oraz – biorąc pod uwagę czas niezbędny na rozpatrzenie analogicznej sprawy – nieprawidłowy pod kątem standardów, jakie postępowania administracyjne powinno gwarantować. Nie sposób bowiem uznać, że organ był w stanie rozpatrzeć we właściwy sposób wszelkie okoliczności sprawy o charakterze nietypowym i w odniesieniu do tak istotnej dla dziedzictwa narodowego nieruchomości, w czasie ponad dwudziestokrotnie krótszym niż standardowy czas załatwienia sprawy o takiego rodzaju. Taki preferencyjny sposób procedowania jest ponadto przejawem dyskryminacji innych podmiotów składających analogiczne wnioski, oczekujących na wydanie decyzji znacznie dłużej niż 3 dni.

Dowód: wydruk ze strony internetowej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego pod adresem <http://bip.mazowieckie.pl/cases/content/335> z dnia 26 marca 2018 r.

39. Nadzwyczajne tempo prac nad rozpatrzeniem wniosku umożliwiającego budowę Pomnika oddają również możliwe naruszenia przepisów postępowania administracyjnego i prawa administracyjnego mające miejsce przy wydaniu decyzji. Decyzja o lokalizacji nie została bowiem skierowana do wszystkich stron postępowania. Po pierwsze, za stronę uznać należy również Ministra Infrastruktury i Rozwoju, który na mocy art. 60 ust. 2 pkt 9 ustawy o gospodarce nieruchomościami, podejmuje działania w postępowaniu administracyjnym dotyczące tej nieruchomości. Po drugie zaś, stroną postępowania powinien być również właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości sąsiadującej bezpośrednio z terenem inwestycji (tj. Zarząd Dróg Miejskich). Ponadto, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Komitet jest pozbawiony zdolności procesowej w postępowaniu administracyjnym, a pomimo tego został uznany za stronę. Ostatecznie, autor decyzji przywołał w niej błędną podstawę prawną opisując warunki w zakresie ochrony środowiska i zdrowia ludzi – odwołano się bowiem do ustawy nieaktualnej, tj. prawa wodnego z 18 lipca 2001 roku, podczas gdy od 1 stycznia 2018 roku obowiązuje ustawa Prawo wodne z dnia 20 lipca 2017 roku.
40. Jak zostało wskazane w niniejszym zawiadomieniu, przekroczenie uprawnień może w praktyce oznaczać podjęcie czynności bez podstawy prawnej lub w ramach posiadanych kompetencji, lecz niezgodnie z ich prawnymi uwarunkowaniami. Przyjmując, iż Sylwester Janyszko posiadał odpowiednie upoważnienie od Wojewody Mazowieckiego, umożliwiające mu wydanie Decyzji o lokalizacji, przypuszczać należy, że wydana przez niego decyzja była podjęta w ramach posiadanych przez Wojewodę Mazowieckiego kompetencji. Niewątpliwie bowiem zgodnie z treścią art. 51 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, decyzję w przedmiocie lokalizacji inwestycji celu publicznego na terenach zamkniętych podejmuje wojewoda. Jednakże biorąc pod uwagę opisane powyżej okoliczności, w ocenie Pokrzywdzonego doszło do wydania Decyzji o lokalizacji niezgodnie z prawnymi regulacjami dotyczącymi tego typu aktów władczych. Decyzja o lokalizacji ma bowiem uzasadnienia wyłącznie poprzez odwołanie do terenu zamkniętego, zaś Pomnik nie spełnia kryteriów budowli, która mogłaby zostać wzniesiona na tego typu nieruchomości. Jak wielokrotnie wskazywano w niniejszym zawiadomieniu, Pomnik nie może być w logiczny sposób uznany za obiekt służący celom bezpieczeństwa czy obronności państwa, a tym samym zachodzi podejrzenie, że wydanie Decyzji o lokalizacji było działaniem niezgodnym z przepisami prawa w sposób rażący i oczywisty, wynikający z nadużycia i wypaczenia dostępnych instrumentów prawa.
41. Zgodnie z orzecznictwem i doktryną na gruncie art. 231 Kodeksu karnego, zdefiniowanie treści powinności, która spoczywa na funkcjonariuszu publicznym w chwili zachowania sprawcy jest pierwszym krokiem na drodze badania, czy doszło do popełnienia przestępstwa z art. 231 k.k. (*A. Zoll (red.), Kodeks karny. Część szczególna, t. II, 1999, s. 778; por. także wyr. SN z 23.4.1977 r., VI KRN 70/77, OSNKW 1977, Nr 6, poz. 63 z glosą A.*

Spotowskiego, NP 1978, Nr 3, s. 523; *R. Zawłocki*, Błąd funkcjonariusza publicznego, *passim*; wyr. SA w Krakowie z 9.2.2000 r., II AKa 252/99, OSA 2000, Nr 9, poz. 34). Jak wskazano powyżej, na Sylwestrze Janyszko ciążył obowiązek rozpatrzenia sprawy wnikliwie, poddania analizie całego zgromadzonego materiału dowodowego, wynikający wprost z art. 53 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. O niedopełnieniu obowiązku można zaś mówić w sytuacji, w której zachowanie sprawcy – analogicznie jak w przypadku nadużycia uprawnień – nie odpowiada treści tego obowiązku lub stanowi niewłaściwy sposób jego realizacji (*A. Spotowski*, *Przestępstwa służbowe*, s. 54). Biorąc pod uwagę czas rozpatrzenia wniosku Komitetu o ustalenie lokalizacji celu publicznego oraz okoliczności jego rozpatrzenia i brak logicznego uzasadnienia dla uznania Pomnika za obiekt mający służyć obronności lub bezpieczeństwu państwa, nie sposób rozstrzygnąć bez dalszych czynności dowodowych, jaka forma niedopełnienia obowiązków mogła mieć w niniejszej sprawie miejsce. Można bowiem uznać, że przy wydaniu decyzji tak nielogicznej w treści nie doszło do jakiegokolwiek analizy materiału dowodowego. Jednakże nie można również wykluczyć przeprowadzenia w sposób niewłaściwy tej analizy. W każdym jednak przypadku można mówić o możliwości niedopełnienia obowiązków przez Sylwestra Janyszko.

Działanie umyślne oraz wspólnie i w porozumieniu

42. Zdaniem Pokrzywdzonego, działanie Mariusza Błaszczaka, Sylwestra Janyszko oraz innych osób cechuje się najprawdopodobniej umyślnością i wypełnia znamiona działania w zamiarze pozbawienia organów Miasta Stołecznego Warszawy możliwości wykonywania ustawowej kompetencji związanej z podejmowaniem decyzji w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego, w tym ustawowej kompetencji podejmowania uchwał w przedmiocie wznoszenia pomników zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz wykonywania zadań wynikających ze stołecznego charakteru miasta wynikających z art. 3 ust. 1 ustawy o ustroju miasta stołecznego Warszawy.
43. Przedstawione okoliczności faktyczne sprawy zdają się prowadzić do wniosku, że działania wskazanych w *petitum* zawiadomienia funkcjonariuszy publicznych wydających decyzje administracyjne oraz inne akty stosowania prawa zmierzają do osiągnięcia celu, jakim jest postawienie Pomnika na terenie Placu Piłsudskiego, z pominięciem kompetencji samorządu Miasta Stołecznego Warszawy, a tym samym woli jego mieszkańców i mieszkanek. Argumentacja prawna omówiona przy opisie sposobu nadużycia uprawnień i niedopełnienia obowiązków wskazuje, że działania te zostały przeprowadzone przy użyciu legalnych co do zasady instrumentów prawnych, jednakże z rażącym naruszeniem przede wszystkim ich celu, co czyni takie działania pozornymi, niedopuszczalnymi i bezprawnymi, a także

naruszającymi podział zadań pomiędzy administracją rządową a samorządem lokalnym, którego autonomia jest wartością konstytucyjnie chronioną.

44. Komitet Społeczny Budowy Pomników: śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego oraz Ofiar Tragedii Smoleńskiej 2010 roku liczy 67 członków, z czego prawie połowa to członkowie partii Prawo i Sprawiedliwość bądź obecnych partii koalicyjnych lub osoby powiązane w tymi partiami, w tym w szczególności Prezes Partii Prawo i Sprawiedliwość Jarosław Kaczyński, była Premier Beata Szydło, Przewodniczący Klubu Poselskiego Prawo i Sprawiedliwość Ryszard Terlecki, wicepremierzy i ministrowie w obecnym rządzie, w tym m.in. Mariusz Błaszczak, Piotr Gliński, Jarosław Gowin i Zbigniew Ziobro, Marszałek Sejmu Marek Kuchciński oraz Marszałek Senatu Stanisław Karczewski oraz przedstawiciele administracji rządowej. Niewątpliwie Komitet jest podmiotem powiązany z obecną władzą, wręcz składa się z jej przedstawicieli. Ten fakt sam w sobie nie powinien i nie musiałby być okolicznością wpływającą na ocenę działań związanych z budową Pomnika mającego na celu oddanie hołdu ofiarom katastrofy smoleńskiej, jednakże w świetle innych okoliczności przedstawionych w zawiadomieniu, nie pozostaje w ocenie Pokrzywdzonego bez znaczenia.

45. Jak wynika z opisu okoliczności faktycznych sprawy, wszelkie działania względem nieruchomości na Placu Piłsudskiego w Warszawie, podejmowane od października 2017 r. ukierunkowane były początkowo na ukształtowanie sytuacji prawnych tych nieruchomości w sposób gwarantujący podejmowanie decyzji o ich przeznaczeniu i działaniach na nich prowadzonych przedstawicielom administracji rządowej, a nie samorządowi warszawskiemu, który wypowiedział się w kwestii lokalizacji pomnika upamiętniającego ofiary katastrofy smoleńskiej już w 2015 roku, w sposób odmienny niż pożądanym przez członków Komitetu. Do października 2017 roku nieruchomości na Placu Piłsudskiego pozostawały w zarządzie Miasta Stołecznego Warszawy, w której od lat władzę sprawują przedstawiciele partii Platforma Obywatelska. Początkowo, ustanowiono na rzecz Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie trwały zarząd nieruchomościami, na których znajduje się Plac Piłsudskiego. Z decyzji nie wynika, jakie względy zadecydowały o potrzebie przekazania terenu Placu Piłsudskiego w zarząd Mazowieckiemu Urzędowi Wojewódzkiemu. Za takie wy tłumaczenie nie można uznać stwierdzenia, że Plac Piłsudskiego może być wykorzystywany do organizowania uroczystości państwowych, gdyż takie odbywały się tu od lat i bez przeszkód, a także ich organizacja spoczywa w dużej mierze na władzach Miasta Stołecznego Warszawa w związku z brzmieniem art. 3 ust. 1 ustawy o ustroju stołecznym miasta Warszawy. Następnie podjęto decyzję o utworzeniu na terenie Placu Piłsudskiego terenu zamkniętego. Brak logiki i uzasadnienia takiej decyzji w zasadach prawidłowej gospodarki został omówiony szeroko powyżej. Dodać jedynie należy, iż zmiana charakteru nieruchomości umożliwiła formalne przekazanie kompetencji decyzyjnych dotyczących zagospodarowania tego terenu organom administracji rządowej w

terenie, a przede wszystkim wojewodzie, który zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ma kompetencję do wydania decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego na terenie zamkniętym. Brak nadania nieruchomościom, na których położony jest Plac Piłsudskiego, charakteru terenu zamkniętego spowodowałoby, że wydanie decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego dalej pozostawałoby w gestii władz samorządowych, a więc poza kontrolą członków partii Prawo i Sprawiedliwość. Nie należy przy tym zapominać, że decyzje o ustanowieniu terenu zamkniętego na terenie Placu Piłsudskiego wydał MSWiA Mariusz Błaszczak, będący jednocześnie członkiem Komitetu (*vide* pkt 29 zawiadomienia). Oceniając, czy doszło do nadużycia uprawnień oraz działania wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, nie można pominąć również kwestii działania przez Mariusza Błaszczaka w sytuacji konfliktu interesów wynikającego z wydawania decyzji dotyczących ustanowienia terenu zamkniętego na Placu Piłsudskiego i jednoczesnego członkostwa w Komitecie, który jest inicjatorem postawienia pomników na tych terenach.

46. Nie bez znaczenia dla oceny zamiaru, z jakim działano w niniejszej sprawie pozostaje fakt, iż po kilku tygodniach przystąpiono do procedury podziału nieruchomości, na których znajduje się Plac Piłsudskiego, a po jego przeprowadzeniu zmieniono decyzję dotyczącą ustanowienia trwałego zarządu oraz zakresu terenu zamkniętego, odpowiednio – jak się okazało kilka tygodni później – pod budowę pomników planowanych przez Komitet. Działania te wskazują w ocenie Pokrzywdzonego na instrumentalny charakter podejmowanych działań. Brak bowiem logicznego wyjaśnienia dla tak szybkich zmian w zakresie zarządzania nieruchomością, szczególnie jeżeli chodzi o ustanowienie terenów zamkniętych. Celem utworzenia terenu zamkniętego powinno być dokonanie na nim inwestycji związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa. Inwestycje takie stanowią zaś zawsze istotne i z góry zaplanowane przedsięwzięcia, przygotowywane przez długi okres czasu, wiążące się z dużymi kosztami i skomplikowaną logistyką. Ponadto jak obecnie wiadomo, na dwóch nieruchomościach, tj. działce nr 49/9 oraz działce nr 45/12 – wydzielonych z inicjatywy Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego – planowana jest wyłącznie budowa pomników, których projekty wybrał Komitet. Co więcej, w przekazach medialnych nie sposób odnaleźć wypowiedzi przedstawicieli władz czy też polityków Prawa i Sprawiedliwości, które próbowałyby wytłumaczyć w logiczny i merytoryczny sposób opisane działania podejmowane przez organy administracji rządowej. Tym samym brak jest, chociażby na poziomie deklaracji, wskazania jakiegokolwiek innego celu podejmowanych działań niż postawienie pomników. Takie zaś działanie – jak wskazywano w niniejszym zawiadomieniu – powinno być rozpatrywane jako nadużycie istniejących instrumentów prawnych na potrzeby osiągnięcia własnych celów politycznych.

47. Okoliczności faktyczne w niniejszej sprawie zdają się zatem wskazywać, że działania podejmowane względem nieruchomości na Placu Piłsudskiego miały na celu przygotowanie

pod kątem prawnym nieruchomości, na których zgodnie z wolą przedstawicieli partii Prawo i Sprawiedliwość oraz osób z nią powiązanych lub ją wspierających, bez uwzględnienia woli mieszkańców Warszawy, a najprawdopodobniej również większości obywateli polskich, mają stanąć pomniki upamiętniające ofiary katastrofy w Smoleńsku w 2010 roku oraz śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego. Osiągnięcie tego celu wiąże się jednak z rażącym naruszeniem prawa, które powinno być rozpatrywane w kategoriach przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków, a więc odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 231 k.k. Wskazane w treści niniejszego zawiadomienia błędy przy wydawaniu poszczególnych decyzji i aktów charakteryzują się brakiem podstawowej logiki, a jednocześnie ukierunkowane są na osiągnięcie wspomnianego celu. Nie sposób bowiem uznać za rażące, aczkolwiek możliwe do logicznego wyjaśnienia i przypadkowe założenie, że jakikolwiek pomnik może służyć obronności lub bezpieczeństwu państwa. Tak samo nie można obronić tezy, iż pojedyncze części otwartego, położonego w centrum stolicy, w osi najważniejszych zabytków placu, służącego od lat na cele reprezentacyjne państwa ma z dnia na dzień również służyć celom obronności i bezpieczeństwa. Takie zaś założenia zdają się tkwić u podstaw omówionych w zawiadomieniu decyzji. Z tych też względów Pokrzywdzony wyraża przekonanie o świadomym i umyślnym działaniu wskazanych w *petitum* osób, oceniając je jako działania pozorne, w rzeczywistości zmierzające do osiągnięcia politycznego celu przez funkcjonariuszy publicznych, będących zarazem przedstawicielami aktualnej administracji rządowej.

Działanie na szkodę interesu publicznego

48. Końcowo, Pokrzywdzony wskazuje, że działanie Mariusza Błaszczaka, Sylwestra Janyszko oraz innych osób zdają się wypełniać znamię „działania na szkodę interesu publicznego” w rozumieniu art. 231 k.k, poprzez pozbawienie organów Miasta Stołecznego Warszawy możliwości wykonywania ustawowej kompetencji związanej z podejmowaniem decyzji w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego, w tym podejmowania uchwał w przedmiocie wznoszenia pomników zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz wykonywania zadań wynikających ze stołecznego charakteru miasta wynikających z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy.
49. Głównym przedmiotem ochrony art. 231 k.k. jest prawidłowa działalność instytucji państwowych i samorządu terytorialnego. Sąd Najwyższy zauważa przy tym, że: *„przedmiotem ochrony z art. 231 KK jest jakiegokolwiek dobro prawne, bez względu na to, czy należy ono do sfery prywatnej, czy sfery publicznej. Przepis ten bezpośrednio chroni prawidłowe funkcjonowanie instytucji państwowej i samorządu terytorialnego i związany z tym autorytet władzy publicznej. W typie tego czynu zabronionego czynnością wykonawczą*

jest działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego w ściśle określony sposób, a mianowicie przez przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków" (wyr. SN z 27.10.2014 r., sygn. WA 23/14 za: Stefańska, [w:] R. Stefański (red.), Kodeks karny. Komentarz do art. 231, publ. elektr. Legalis). W doktrynie prawa karnego podkreśla się, że przepis art. 231 Kodeksu karnego chroni również autorytet władzy publicznej (tak np. A. Zoll (red.), Kodeks karny. Część szczególna, t. II, 1999, s. 776). Niewątpliwie poprzez nadużywanie uprawnień i niedopełnienie obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych dochodzi do jego obniżenia. Uszczerbku doznaje również zaufanie obywateli do państwa (D. Mocarska, Nadużycie władzy przez policjantów, "Policja 997" 2008, nr 45, s. 463; za: Stefańska, [w:] R. Stefański (red.), Kodeks karny. Komentarz do art. 231, publ. elektr. Legalis).

50. Interesem publicznym – w rozumieniu art. 231 Kodeksu karnego są dobra ogółu; w literaturze wskazuje się, że ma to być interes oparty na prawie materialnym, a nie interes dla samej właściwej procedury (A. Zoll, Przekroczenie uprawnień, s. 779–780; B. Sygit, P. Palka, Interes publiczny, s. 208–209; wyr. SN z 10.3.1964 r., IV K 372/63, OSNPG 1964, Nr 6, poz. 67). „Interesem” jest bądź istniejące bądź przyszłe dobro materialne lub osobiste (wyr. SN z 13.3.1936 r., II K 2201/35, OSN 1936, Nr 10, poz. 365) lub dobro idealne, związane z organizacją życia zbiorowego i prawidłowością jej funkcjonowania, zaś „publicznym” jest interes zbiorowy organizacji społecznej, państwa lub samorządu, albo w ogóle życia społecznego; (wyr. SN z 31.5.1933 r., II K 285/33, OSN(K) 1933, Nr 8, poz. 157). Nie jest wymagane spowodowanie konkretnej szkody, a wystarczające jest, że zachowanie funkcjonariusza mogło wyrządzić szkodę; chodzi o możliwość jej nastąpienia. Działanie na szkodę polega na tym, że zachowanie sprawcy stwarza zagrożenie dla jakiegokolwiek dobra ze sfery publicznej lub prywatnej (D. Mocarska, Przystępne nadużycie władzy przez funkcjonariuszy policji w ujęciu prawnokarnym i kryminologicznym, s. 674; za: za: Stefańska, [w:] R. Stefański (red.), Kodeks karny. Komentarz do art. 231, publ. elektr. Legalis). W ocenie Pokrzywdzonego na szczególną uwagę zasługuje teza Sądu Najwyższego wyrażona w wyroku z 4 grudnia 2013 r., sygn. III KK 298/13, w którym Sad Najwyższy zauważył, że „nie można a priori odrzucić poglądu, aby dobre imię, zaufanie publiczne do samorządowych organów władzy, czy też przestrzeganie zasady niezawisłości w działaniu organów i równego traktowania obywateli wobec prawa, były zbyt abstrakcyjnymi zasadami życia publicznego, by mogło dojść do ich narażenia w sposób konkretny. To przecież w oparciu o takie właśnie atrybuty władzy publicznej (w tym samorządowej) dokonuje się ocen w zakresie sprawności organów publicznych i buduje się zaufanie do państwa i jego struktur. Jeśli zatem jako interes publiczny traktować ogólny interes zbiorowy organizacji społecznej, państwa lub samorządu i życia społecznego, to trudno uznać, że np. spowodowanie narażenia autorytetu określonego organu władzy samorządowej, czy też narażenie utraty dobrego imienia oraz zaufania w zakresie bezstronności w wykonywaniu władzy, nie spełnia kryterium działania na szkodę, z uwagi na zbyt ogólnikowość czy niekonkretność” .

51. Przenosząc powyższe rozważania na okoliczności leżące u podstaw zawiadomienia złożonego w niniejszej sprawie, Pokrzywdzony wskazuje, że działania Mariusza Błaszczaka, Sylwestra Janyszko oraz innych osób mogą wypełniać znamię działania na szkodę interesu publicznego, gdyż polegają na instrumentalnym wykorzystaniu przyznanych im kompetencji, pomimo niespełnienia przesłanek przepisów prawa materialnego, warunkujących ich zastosowanie, przy wypaczeniu sensu wykorzystywanych instrumentów prawnych, w celu przejęcia kompetencji przyznanych organom samorządu lokalnego, związanych z decydowaniem o pomnikach i organizacją procesu budowlanego. Zachowanie takie podważa zaufanie do państwa prawa i buduje przekonanie o możliwości instrumentalnego wykorzystywania prawa do własnych potrzeb, motywowanych względami polityki, a nie merytoryki. Opisane w zawiadomieniu działania zostały podjęte pod fałszywym pretekstem konieczności ustanowienia na nieogrodzonym, publicznie dostępnym, reprezentacyjnym Placu Piłsudskiego terenu zamkniętego pod pozorem ochrony obronności i bezpieczeństwa państwa, a w rzeczywistości – w celu przejęcia kompetencji organów lokalnych związanych z wznoszeniem pomników i organizacją procesu budowlanego. Skutkiem tych działań jest naruszenie autonomii ustrojowej jednostki samorządu terytorialnego – Miasta Stołecznego Warszawy i wyzucie organów Miasta Stołecznego Warszawy z możliwości realizacji powierzonych im ustawowo kompetencji. Działania funkcjonariuszy publicznych: Mariusza Błaszczaka, Sylwestra Janyszko oraz innych osób będących jednocześnie przedstawicielami administracji rządowej, skutkują arbitralną i niezgodną z prawem ingerencją w ustrojową i kompetencyjną autonomię organów Miasta Stołecznego Warszawy. Ostatecznym skutkiem tych działań jest nie tylko uniemożliwienie uprawnionym organom Miasta Stołecznego Warszawy możliwości wykonywania ustawowej kompetencji związanej z podejmowaniem decyzji w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego, w tym podejmowania uchwał w przedmiocie wznoszenia pomników, organizacji procesu budowlanego oraz wykonywania zadań wynikających ze stołecznego charakteru miasta Warszawy, ale także podważenie zaufania do państwa i stosowanego przez jego funkcjonariuszy prawa zgodnie z celami, którym służy, naruszenia fundamentów demokracji.

52. Pokrzywdzony podkreśla, że organy Miasta Stołecznego Warszawy, w szczególności Rada Miasta Stołecznego Warszawy decydująca o wielu sprawach lokalnych, nie tylko o wznoszeniu pomników, składają się z przedstawicieli lokalnej społeczności, wybieranych w wyborach bezpośrednich. W ten sposób, poprzez swoich przedstawicieli wybranych w bezpośrednich wyborach, mieszkańcy i mieszkanki Warszawy uczestniczą w sprawowaniu władzy na lokalnym szczeblu i współuczestniczą w podejmowaniu decyzji zastrzeżonych do kompetencji Miasta Stołecznego Warszawy na szczeblu lokalnym. Pozbawienie organów Miasta Stołecznego Warszawy możliwości wykonywania ich ustawowych zadań godzi nie tylko w fundamenty demokracji lokalnej, ale w prawa członków i członkiń społeczności warszawskiej. Nierespektowanie przez organy administracji rządowej woli mieszkańców i mieszanek Warszawy poprzez arbitralną ingerencję w kompetencje organów Rady Miasta

Warszawy, prowadzi do wypaczenia idei demokracji przedstawicielskiej i realizacji władzy zwierzchniej przez Naród, jak stanowi art. 4 ust. 1 Konstytucji RP. Oceniając działania przedstawicieli administracji rządowej z tej szerszej perspektywy należy uznać, że działania te krzywdzą społeczność warszawską – samorząd lokalny i decyzje jego organów są bowiem emanacją woli i głosu obywateli i obywaterek, tworzących wspólnotę samorządową Warszawy.

Miłkołaj Pietrzak
advokat

Załączniki:

1. Pełnomocnictwo;
2. Uchwała Rady Miasta Stołecznego Warszawy nr IX/177/2015 z 9 kwietnia 2015 r. wraz z załącznikami;
3. Badania opinii publicznej przeprowadzone w dniach 5–11 września 2017 r., przez ASM Centrum Badań i Analiz Rynku Sp. z o.o.;
4. Wrys z mapy ewidencyjnej, wydruk z dnia 24 lipca 2017 r., godz. 10:33;
5. Kopia decyzji MliB nr 25/17, znak DPPiGN 2.6761.005.2017 z dnia 25 października 2017 r.;
6. Kopia decyzji MSWiA nr 231 z dnia 31 października 2017 r.;
7. Kopia decyzji Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy nr 781/2017, znak BG-PN.6831.711.2017.EFI z dnia 29 grudnia 2017 r.;
8. Wrys z mapy ewidencyjnej, wydruk z dnia 8 stycznia 2018 r., godz. 14:33;
9. Kopia decyzji MliB nr 1/18, znak DPPiGN.2.6762.9.207/18 z dnia 4 stycznia 2018 r.
10. Kopia decyzji MSWiA nr 1 z dnia 3 stycznia 2018 r. uchylającej decyzję w sprawie ustalenia terenu zamkniętego;
11. Kopia decyzji MSWiA nr 2 z dnia 4 stycznia 2018 r. w sprawie ustalenia terenu zamkniętego;
12. Kopia decyzji Wojewody Mazowieckiego nr 8/II/2018, znak WI-II-746.1.12.2018 o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego z 2 lutego 2018 r.;
13. Kopia stanowiska nr 60 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 8 lutego 2018 r.;
14. Kopia listu otwartego Towarzystwa Urbanistów Polskich z 7 marca 2018 r.;
15. Wydruk ze strony internetowej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego pod adresem <http://bip.mazowieckie.pl/cases/content/335> z dnia 26 marca 2018 r.

PREZYDENT MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa,
tel. 22 443 10 00, 22 443 10 01, faks 22 443 10 02
sekretariatprezydenta@um.warszawa.pl, www.um.warszawa.pl

G-P-OR. 0052.831.2018

Warszawa, dnia 26 marca 2018 r.

PEŁNOMOCNICTWO

Ja, niżej podpisana, **Hanna Gronkiewicz-Waltz, Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy**, ustanawiam **adwokata Mikołaja Pietrzaka** z Kancelarii Pietrzak Sidor & Wspólnicy sp. j. z siedzibą w Warszawie przy ulicy Sandomierskiej 8/5, pełnomocnikiem Miasta Stołecznego Warszawy, jako Pokrzywdzonego w postępowaniu karnym dotyczącym możliwości popełnienia przestępstwa przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych w zakresie działań podejmowanych w odniesieniu do nieruchomości znajdujących się na Placu im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie, przed Sądami, Prokuraturą, Policją oraz innymi organami publicznymi, z prawem substytucji.

PREZYDENT
MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

Hanna Gronkiewicz-Waltz

UCHWAŁA NR IX/177/2015
RADY MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
z dnia 9 kwietnia 2015 r.

w sprawie wzniesienia Pomnika Ofiar Katastrofy Smoleńskiej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.¹⁾) uchwała się, co następuje:

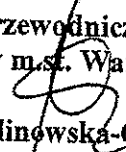
§ 1. 1. Wyraża się zgodę na wzniesienie Pomnika Ofiar Katastrofy Smoleńskiej przy ulicy Trębackiej.

2. Usytuowanie pomnika, o którym mowa w ust. 1, określa szkic sytuacyjny stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Pomnik Ofiar Katastrofy Smoleńskiej wzniesiony zostanie w oparciu o projekt wyłoniony w drodze konkursu architektoniczno-rzeźbiarskiego.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Stołecznego Warszawy.

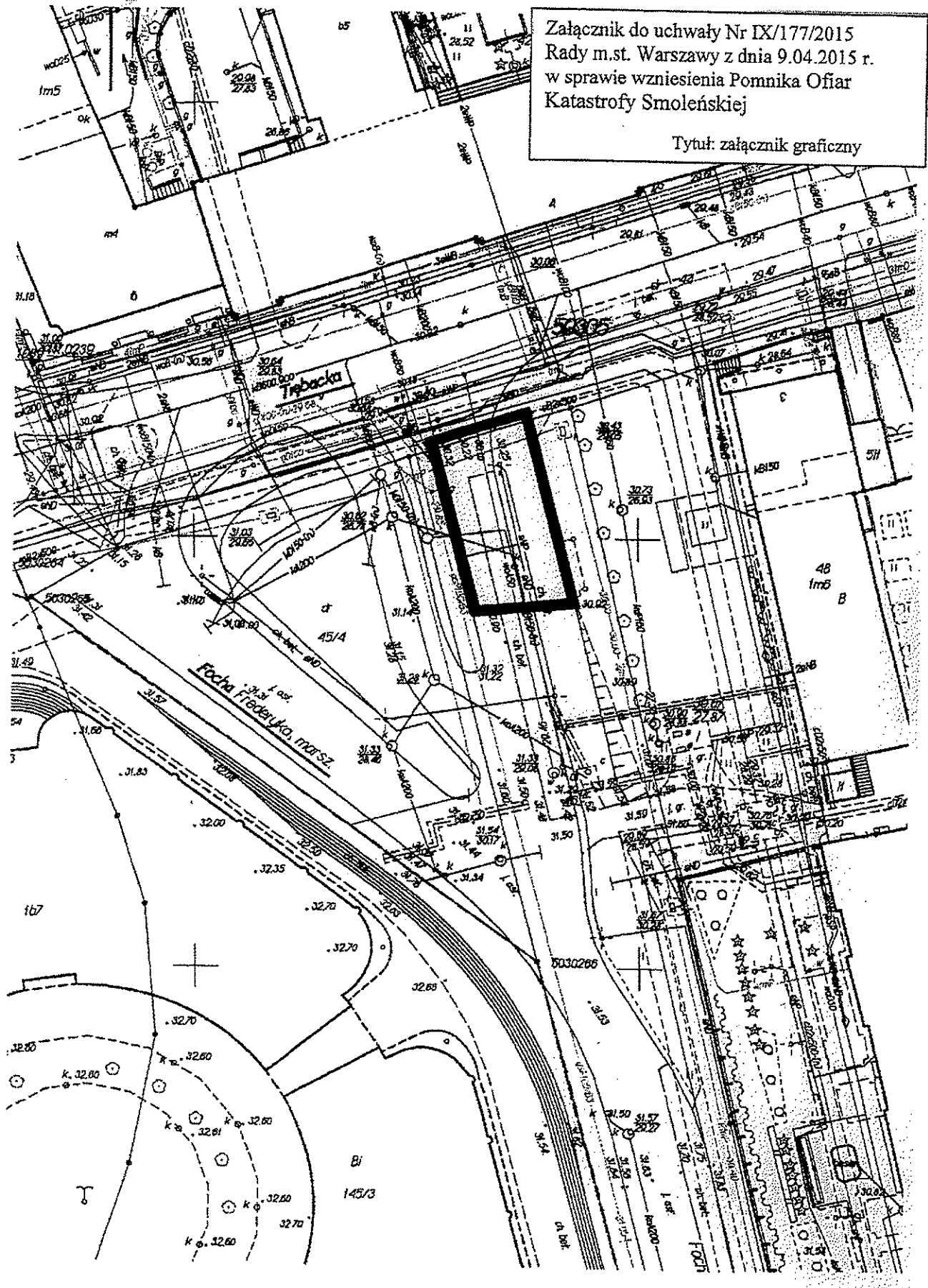
§ 4. 1. Uchwała podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej m.st. Warszawy.
2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Rady m.st. Warszawy

Ewa Malinowska-Grupińska

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 645 i poz. 1318 oraz z 2014 r. poz. 379 i poz. 1072.

Załącznik do uchwały Nr IX/177/2015
Rady m.st. Warszawy z dnia 9.04.2015 r.
w sprawie wzniesienia Pomnika Ofiar
Katastrofy Smoleńskiej

Tytuł: załącznik graficzny

PROJEKT
DRUK NR. 219.....
2 dn. 4.04.2015

UCHWAŁA NR/2015
RADY MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
z dnia 2015 r.

w sprawie wzniesienia Pomnika Ofiar Katastrofy Smoleńskiej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.¹⁾) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Wyraża się zgodę na wzniesienie Pomnika Ofiar Katastrofy Smoleńskiej przy ulicy Trębackiej.

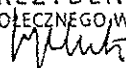
2. Usytuowanie pomnika, o którym mowa w ust. 1, określa szkic sytuacyjny stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Pomnik Ofiar Katastrofy Smoleńskiej wzniesiony zostanie w oparciu o projekt wyłoniony w drodze konkursu architektoniczno-rzeźbiarskiego.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Stołecznego Warszawy.

§ 4. 1. Uchwała podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej m.st. Warszawy.
2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PREZYDENT
MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

Hanna Gronkiewicz-Waltz

RADCA PRAWNY
W BIURZE PRAWNYM

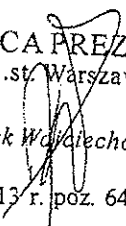
Przemysław Kullig
WA-4085

7/4/2015

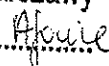
o. DYREKTORA
BIURA ARCHITEKTURY I PLANOWANIA
PRZESTRZENNEGO

Marek Mikos

ZASTĘPCA PREZYDENTA
m.st. Warszawy

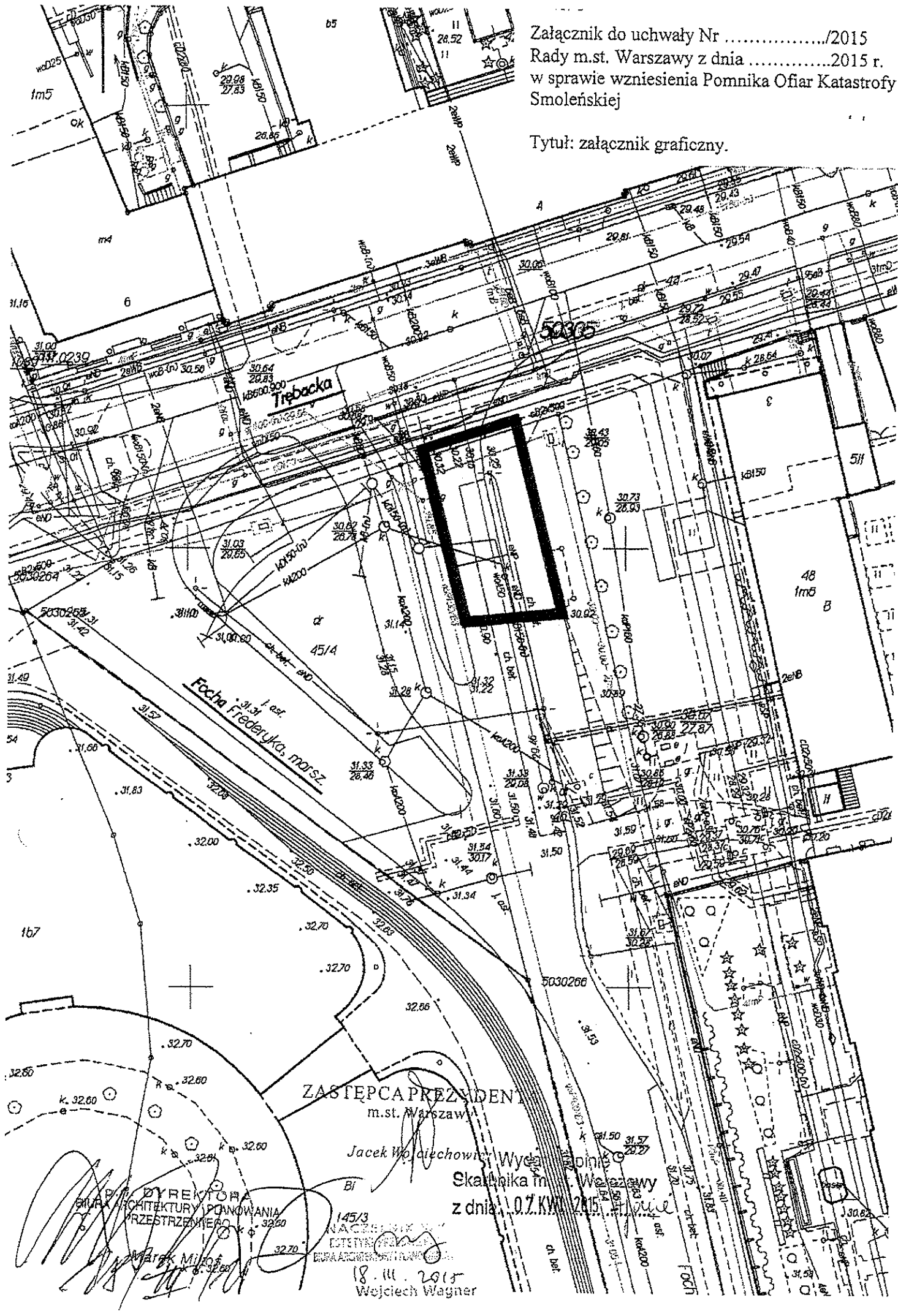

Jacek Wójcicki

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 645 i poz. 1318 oraz z 2014 r. poz. 379 i poz. 1072.

Wydano opinię
Skarbnika m. st. Warszawy
z dnia 07.KWI.2015

Załącznik do uchwały Nr/2015
Rady m.st. Warszawy z dnia2015 r.
w sprawie wzniesienia Pomnika Ofiar Katastrofy
Smoleńskiej

Tytuł: załącznik graficzny.

ZASTĘPCA PREZYDENTA
m.st. Warszawy

Jacek Wojciechowski Wiceprezydent
Skarbnik m.st. Warszawy
z dnia 18. III. 2015 r.

DYREKTORA
BIURA ARCHITEKTURY I PLANOWANIA
PRZESTRZENNEGO
Marek Miłoś

145/3
NACZELNIK
CZESTYNI
BIURA ARCHITEKTURY I PLANOWANIA
18. III. 2015
Wojciech Wagner

UZASADNIENIE
DO UCHWAŁY NR/2015
RADY MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY
z dnia 2015 r.

w sprawie wzniesienia Pomnika Ofiar Katastrofy Smoleńskiej

Idea budowy pomnika ma ogromne znaczenie dla rodzin ofiar i jest ważna dla wielu Polaków. W rezultacie Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wystąpił do Prezydenta m. st. Warszawy z wnioskiem o przedłożenie projektu stosownej uchwały Radzie m.st. Warszawy, która umożliwiłaby zlokalizowanie pomnika u zbiegu ulicy Trębackiej i marsz. F. Focha (tak, by był on widoczny z Krakowskiego Przedmieścia). Tym samym Prezydent wspiera postulat rodzin, by w centrum Warszawy stanął nowoczesny, godny pomnik, będący symbolem szlachetnej misji, z którą ci, którzy zginęli, wspólnie wybrali się do Katynia. W katastrofie zginęło 96 osób, udających się na obchody 70. rocznicy zbrodni popełnionej na oficerach polskich wziętych do niewoli przez siły zbrojne ZSRR, w tym wybitni przedstawiciele polskiego życia politycznego, społecznego i kulturalnego na czele z Prezydentem RP, Lechem Kaczyńskim.

Do terenu proponowanej lokalizacji pomnika, według Biura Gospodarki Nieruchomościami Urzędu m.st. Warszawy, występują roszczenia, które nie skutkują zwrotem w naturze, lecz roszczeniem o odszkodowanie z art. 215 Ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Na obecnym etapie uchwała nie wywołuje skutków finansowych.

M. P. DYREKTORA
BIURA ARCHITEKTURY I PLANOWANIA
PRZESTRZENNEGO
Marek Mikos

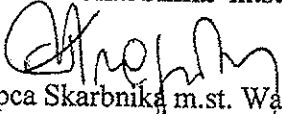
Wydano opinię
Skarbnika m. st. Warszawy
z dnia 07.07.2015...*Afonia*

**Opinia Skarbnika m.st. Warszawy z dnia 07 kwietnia 2015 r.
do projektu uchwały Rady m.st. Warszawy**

Na podstawie § 29 ust. 6 Statutu miasta stołecznego Warszawy, stanowiącego załącznik do uchwały Nr XXII/743/2008 Rady miasta stołecznego Warszawy z dnia 10 stycznia 2008 roku z późn. zm. (tekst jednolity - załącznik do uchwały Nr XXXVII/1107/2008 Rady miasta stołecznego Warszawy z dnia 10 lipca 2008 roku), projekt uchwały Rady m.st. Warszawy w sprawie wzniesienia Pomnika Ofiar Katastrofy Smoleńskiej

opiniuję pozytywnie.

Z upoważnienia Skarbnika m.st. Warszawy

Zastępca Skarbnika m.st. Warszawy
Dyrektor
Biura Planowania Budżetowego
Marzanna Krajewska

Termin realizacji badania: 5-11 września 2017 r.

Wykonawca badania: ASM Centrum Badań i Analiz Rynku Sp. z o.o.

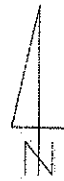
Czy, Pana(i) zdaniem, na pl. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie powinien czy też nie powinien stać pomnik upamiętniający ofiary katastrofy smoleńskiej?		Procent
	Powinien	19
	Nie powinien	71
	Nie wiem/ trudno powiedzieć	10
	Ogółem	100

Czy, Pana(i) zdaniem, na pl. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie powinien czy też nie powinien stać pomnik upamiętniający ofiary katastrofy smoleńskiej?

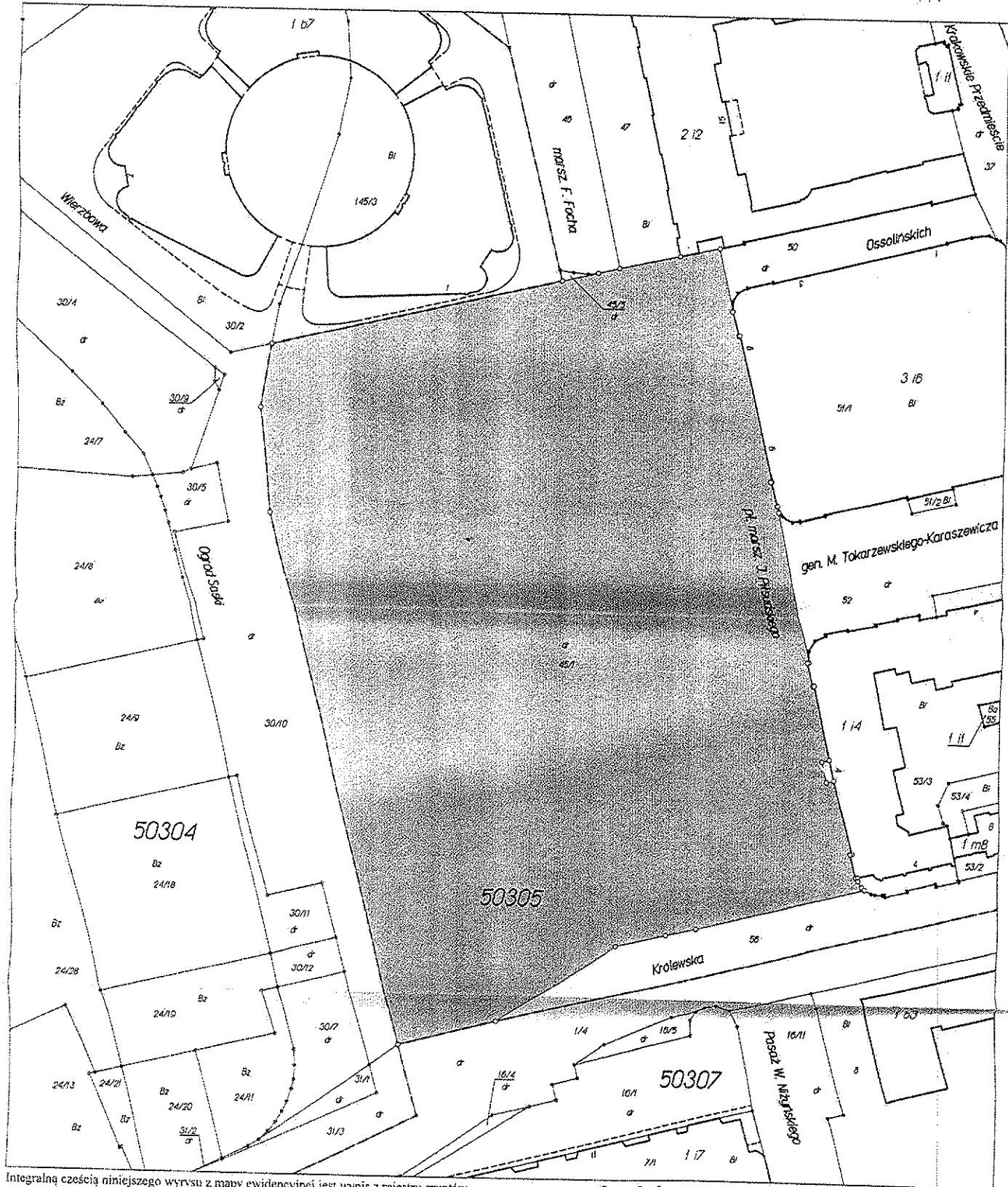
		Częstość	Procent	Procent ważnych	Procent skumulowany
Ważne	Zdecydowanie powinien	80	8,0	8,0	8,0
	Raczej powinien	109	10,9	10,9	18,9
	Raczej nie powinien	197	19,7	19,7	38,6
	Zdecydowanie nie powinien	517	51,7	51,7	90,3
	Nie wiem/ trudno powiedzieć	97	9,7	9,7	100,0
	Ogółem	1000	100,0	100,0	

PREZYDENT
m.st. WARSZAWY

WYRYS Z MAPY EWIDENCYJNEJ Skala 1: 1000
woj. MAZOWIECKIE, Warszawa
Jednostka ewidencyjna: 146510_8, Dzielnica Śródmieście
Obręb numer: 0305 5-03-05
Działka: 45/1

BG-UE-E-II.6621.2889.2017.EIW

Integralną częścią niniejszego wyrysu z mapy ewidencyjnej jest wypis z rejestru gruntów.
Dokument niniejszy jest przeznaczony do dokonania wpisu w Księdze Wieczystej.
Opracowano systemem GEO-MAP. Wydrukował(a): Eliza Iwanicka dnia: 2017.07.24 godz.: 10:33:06
Sporządzono: Urząd m.st. Warszawy Biuro Geodezji i Katastru 02-567 Warszawa ul. Sandomierska 12

Strona 2 z 2

z up. PREZYDENTA M. ST. WARSZAWY
Maja Włocławska-Czubak
Inspektor
w Biurze Geodezji i Katastru

DM-SP/1252/17

Urząd Miasta 08-11-2017

KO-R/7041/17
Piórkowska

WMSP
8.11.2017

P. Prezydent
P.P.W. Podul
P. P. M. Dmochowski
P. P. W. Panufnik
P. Dyr. M. Krawczyk
P. Dyr. K. W. Jurek
P. Prezydent B. Milczarek
ABIDP PIGN 2.0761.005.2017
FNK: 168928/17
Joanna Siedlanowska
8.11.2017

URZĄD MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY
KANCELARIA
ul. Kredytowa 3
08. 11. 2017 -10-

Warszawa, dnia 25.10.2017 r.

URZĄD MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY
BIURO MIENIA MIASTA I SKARBU PAŃSTWA
10. 11. 2017
DECYZJA nr 1252/17
Nr Podpis

P. Dyr. A. Krawczyk
P.O. ZASTĘPCY DYREKTORA
GABINETU PREZYDENTA

Joanna Siedlanowska

8.11.2017

Na podstawie art. 45 ust. 2 i art. 60 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147, z późn. zm.) w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) oraz po rozpatrzeniu wniosku Wojewody Mazowieckiego z dnia 26 czerwca 2017 r. znak: SPN-IV.7582.4.38.2017 o oddanie nieruchomości w trwały zarząd Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie, uzupełnionego pismem z dnia 28 lipca 2017 r.

orzekam:

o nieodpłatnym ustanowieniu na czas nieoznaczony na rzecz Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie trwałego zarządu nieruchomością Skarbu Państwa położoną w Warszawie w rejonie Pl. marsz. J. Piłsudskiego i ul. Wierzbowej, oznaczoną w ewidencji gruntów jako dz. ewid. nr 45/1 o pow. 2,4620 ha z obr. 5-03-05 oraz dz. ewid. nr 30/10 o pow. 0,4547 ha z obr. 5-03-04, dla której w Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie prowadzona jest księga wieczysta nr WA4M/00204501/7.

Objęcie nieruchomości w trwały zarząd nastąpi zgodnie z art. 45 ust. 3 i art. 60 ust. 5 ww. ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami na podstawie protokołu zdawczo – odbiorczego.

UZASADNIENIE

W dniu 28 czerwca 2017 r. do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa wpłynęło pismo zawierające wniosek o ustanowienie na rzecz Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie trwałego zarządu do nieruchomości położonej w Warszawie przy Pl. marsz. J. Piłsudskiego, wszczynające w ww. dacie postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie.

Stosownie do zapisów art. 60 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147, z późn. zm.) – dalej: u.g.n., Minister Infrastruktury i Budownictwa zwrócił się do Prezydenta m. st. Warszawy, gospodarującego nieruchomościami Skarbu Państwa w ramach wykonywania zadania zleconego z zakresu administracji rządowej, o przekazanie dokumentacji ww. nieruchomości, niezbędnej dla potrzeb jednostki organizacyjnej wskazanej w art. 60 ust. 1 pkt 2 u.g.n.

Na podstawie uzyskanych dokumentów zweryfikowano prawa Skarbu Państwa do nieruchomości. Ustalono ponadto, że plac nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Z uwagi na objęcie założenia urbanistycznego pl. Piłsudskiego, ul. Wierzbowej oraz Osi Saskiej ochroną konserwatorską na podstawie decyzji nr A-510, A-511/1 i A-608 z lipca 1965 roku, prowadzenie robót budowlanych, prac konserwatorskich lub restauratorskich, jak również badań architektonicznych i archeologicznych oraz dokonywanie podziału zabytku, zmiana jego przeznaczenia lub sposobu korzystania z niego wymaga jednak pozwolenia organu

URZĄD MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY
BIURO MIENIA MIASTA I SKARBU PAŃSTWA
13. 11. 2017
WPŁYNEŁO

konserwatorskiego. Uzyskania pozwolenia wymaga ponadto umieszczanie urządzeń technicznych, tablic, reklam i napisów oraz podejmowanie innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu placu.

Zgodnie z treścią art. 45 ust. 2 pkt 7 i 8 *u.g.n.* odstąpiono od wymogu określania ceny nieruchomości zlokalizowanej przy pl. marsz. J. Piłsudskiego i ul. Wierzbowej w Warszawie, ustalania opłaty z tytułu trwałego zarządu oraz uwzględniania możliwości jej aktualizacji. Stosownie bowiem do przepisów art. 60 ust. 3 *u.g.n.*, nieruchomość jest oddawana przez Ministra Infrastruktury i Budownictwa w trwały zarząd nieodpłatnie.

Na podstawie zgromadzonej w sprawie dokumentacji stwierdzono, że we wskazanej we wniosku z dnia 26 czerwca br. lokalizacji znajduje się plac, który z uwagi na reprezentacyjny i zabytkowy charakter może być wykorzystywany do organizowania uroczystości państwowych. Powyższe uzasadnia odstąpienie od określenia sposobu i terminu zagospodarowania nieruchomości.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.

Jeżeli nieruchomość oddana w trwały zarząd jednostce organizacyjnej, o której mowa w art. 60 ust. 1 *ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147, z późn. zm.)*, stanie się jej zbędna, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, po wydaniu decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu, rozstrzygnie o sposobie jej zagospodarowania. Do czasu protokolarnego wydania nieruchomości, zobowiązanym do administrowania nią pozostawać będzie dotychczasowy trwały zarządca.

Jednostka organizacyjna sprawująca trwały zarząd nieruchomością jest obowiązana do korzystania z nieruchomości zgodnie z zasadami prawidłowej gospodarki. W przeciwnym razie, w szczególności w przypadku stwierdzenia, że nieruchomość lub jej część została oddana w najem, dzierżawę lub użyczenie bez uzyskania zgody, o której mowa z art. 60 ust. 2 pkt 12 *ww. ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami* lub stwierdzenia innych okoliczności, w tym wymienionych w art. 46 ust. 2, może być z urzędu wydana decyzja o wygaśnięciu trwałego zarządu.

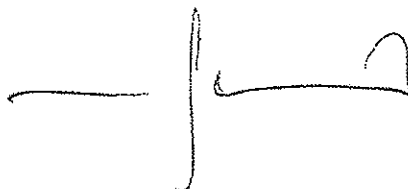
Od niniejszej decyzji odwołanie nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z decyzji może na podstawie art. 127 § 3 *k.p.a.* zwrócić się do Ministra Infrastruktury i Budownictwa z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji lub w tym terminie złożyć oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do złożenia ww. wniosku. Z dniem doręczenia oświadczenia decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Stronie przysługuje ponadto skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, bez konieczności składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Budownictwa. Wpis od skargi wynosi 200 zł.

otrzymują:

1. Mazowiecki UW w Warszawie – 2 egz.
2. DPPiGN – 2 egz. a/a

do wiadomości:

- Prezydent m. st. Warszawy – 1 egz.

PG-K.6660 2017 1000
700-1000.6610 18.2017 1000

1.11.2017
02.11.2017
V.B.

56/K +
BG/ORGK
02.11.2017

DECYZJA Nr 231
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

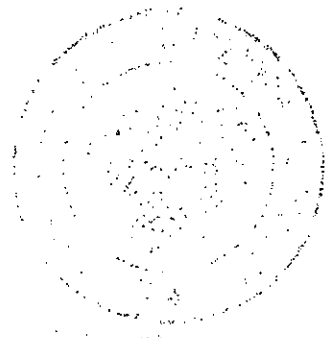
z dnia 21 października 2017 r.

w sprawie ustalenia terenu zamkniętego

Na podstawie art. 4 ust. 2a ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1629, z późn. zm.) oraz § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1897, z późn. zm.) ustala się, co następuje:

§ 1. Ustala się jako teren zamknięty obszar obejmujący działki o numerze ewidencyjnym 30/10 z obrębu 5-03-04 oraz o numerze ewidencyjnym 45/1 z obrębu 5-03-05, zlokalizowane przy Placu Marszałka J. Piłsudskiego w Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy, województwo mazowieckie.

§ 2. Decyzja wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

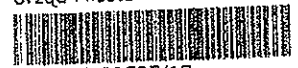
Mariusz Blaszczyk
Mariusz Blaszczyk

zamyka do wnie...

2017 -11- 02

J. B...

Urząd Miasta 31-10-2017

BG-SBG/80535/17
Godlewska

50305 DEZ 1/18
P. K. Kmetlińska

03.01.2018 BF

50304 DEZ 1/18

Warszawa, dnia 24.12.2017 r.

BG-PN:6831.711.2017.EFI

DECYZJA NR 161 / 2017

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017r., poz.1257) - zwanej dalej kpa w związku z art. 95 pkt 8, art. 96 ust. 1 i 1a, art. 97 ust. 1, art. 93 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2016r., poz.2147 ze zm.), zwanej dalej ugn, oraz art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U.2017r. poz.1875 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego

zatwierdzam

podział nieruchomości uregulowanej w księdze wieczystej WA4M/00204501/7, oznaczonej jako działki ewidencyjne nr 45/1 o powierzchni 2.4627 ha z obrębu 5-03-05 oraz nr 30/10 o powierzchni 0.4547 ha z obrębu 5-03-04, położonej w rejonie Placu marsz. Józefa Piłsudskiego w Warszawie, przedstawiony na mapie z projektem podziału wchodzącej w skład operatu technicznego wpisanego w dniu 28.12.2017r. do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego o identyfikatorze P.1465.2017.16871, która stanowi załącznik do niniejszej decyzji, na następujące działki:

- nr 45/8 o powierzchni 0.1136 ha
- nr 45/9 o powierzchni 1.3226 ha
- nr 45/10 o powierzchni 0.4426 ha
- nr 45/11 o powierzchni 0.0431 ha
- nr 45/12 o powierzchni 0.1840 ha
- nr 45/13 o powierzchni 0.0371 ha
- nr 45/14 o powierzchni 0.0593 ha
- nr 45/15 o powierzchni 0.1607 ha
- nr 45/16 o powierzchni 0.0997 ha

razem 2.4627 ha

- nr 30/15 o powierzchni 0.0831 ha
- nr 30/16 o powierzchni 0.3716 ha

razem 0.4547 ha

Uzasadnienie

Wnioskiem zarejestrowanym pod nr kancelaryjnym BG-SBG/96427/17 w dniu 28.12.2017r. trwały zarządca - Mazowiecki Urząd Wojewódzki ustanowiony na podstawie Decyzji nr 25/17 Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 25 października 2017r., działający w imieniu właściciela – Skarbu Państwa wystąpił o podział nieruchomości uregulowanej w księdze wieczystej WA4M/00204501/7, przedstawiony na mapie z projektem podziału, wchodzącej w skład operatu technicznego wpisanego w dniu 28.12.2017r. do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego o identyfikatorze P.1465.2017.16871, wskazując jako postawę prawną przepis art. 95 pkt 8 ugn. Jako cel dokonania podziału w/w nieruchomości wskazano wydzielenie obszarów o różnym przeznaczeniu, w tym obszarów stanowiących drogi publiczne. Przedmiotowa nieruchomość stanowi teren zamknięty na podstawie Decyzji nr 231 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 października 2017r.

Do wniosku dołączono następujące dokumenty:

- odpis zwykły księgi wieczystej nr WA4M/00204501/7,
- decyzję nr 25/17 z dnia 25.10.2017r. znak: DPPiGN.2.6761.005.2017,
- zaświadczenie znak: DPPiGN.2.6761.005.2017 NK: 204522/17 z dnia 22.12.2017r.,
- wypisy z rejestru gruntów oraz mapę ewidencyjną dla działek nr 45/1 z obrębu 5-03-05 i nr 30/10 z obrębu 5-03-04,
- decyzję nr W/222/2017 z dnia 19.12.2017 r. znak WZW.5172.3.2017.AOL,
- mapę z projektem podziału nieruchomości wraz z wykazem zmian gruntowych,
- protokół z czynności przyjęcia przebiegu granic.

Na podstawie art. 10 § 1 kpa zawiadomieniem z dnia 29.12.2017r. strona postępowania została poinformowana o zebraniu materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu i możliwości zapoznania się z nim. Strona stawiła się w wyznaczonym terminie w celu zapoznania z aktami sprawy i nie złożyła żadnych uwag i zastrzeżeń.

Organ w powyższej sprawie zważył co następuje.

Wniosek należało rozpatrzyć pozytywnie, bowiem spełnia on wymagania przewidziane przepisami prawa. Zgodnie z art. 95 pkt 8 ugn, niezależnie od ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podział nieruchomości może nastąpić w celu wydzielenia działek gruntu na terenach zamkniętych. Dzielona nieruchomość stanowi teren zamknięty, na podstawie Decyzji nr 231 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 października 2017r.

Podział polega na wydzieleniu części gruntu przedmiotowej nieruchomości o różnym przeznaczeniu w oparciu o opracowanie drogowe wykonane przez firmę TRAKT Jacek Bajor dołączone do operatu technicznego wpisanego w dniu 28.12.2017 r. do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego o identyfikatorze P.1465.2017.16871 tj.:

- projektowane działki nr 30/15 z obrębu 5-03-04, nr 45/8, 45/10, 45/11, 45/13, 45/16 z obrębu 5-03-05 jako grunty zajęte pod drogi,

- projektowane działki nr 45/12, 45/15 z obrębu 5-03-05 jako grunty zajęte pod urządzone parkingi,

- projektowana działka nr 45/14 z obrębu 5-03-05 jako grunt na którym usytuowany jest pomnik marsz. Józefa Piłsudskiego,

- projektowane działki nr 30/16 z obrębu 5-03-04, nr 45/9 z obrębu 5-03-05 jako grunty zajęte pod płytę placu marsz. Józefa Piłsudskiego.

W Uchwale Nr LXXX/2513/2006 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 31 sierpnia 2006 r. zmieniającej uchwałę w sprawie zaliczenia niektórych dróg publicznych do kategorii dróg powiatowych, pozbawienia niektórych dróg kategorii dróg powiatowych oraz ustalenia przebiegu dróg powiatowych na obszarze m.st. Warszawy odcinek w zakresie drogi powiatowej dla placu marsz. Józefa Piłsudskiego określono jako - *„cały plac z wyłączeniem płyty głównej i odcinków lokalnych pomiędzy ulicami Ossolińskich i Królewską oraz Moliera i Wierzbową, z tym, że płytę główną Placu Piłsudskiego wyłącza się z użytkowania jako drogę”*.

Zgodnie z art. 93 ust. 3 ugn podział nieruchomości nie jest dopuszczalny jeżeli projektowane do wydzielenia działki gruntu nie mają dostępu do drogi publicznej. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego, wynika, iż projektowane do wydzielenia działki mają bezpośredni dostęp do dróg publicznych powiatowych - ul. Wierzbowej, ul. Królewskiej, i gminnych - ul. Tokarzewskiego – Karaszewicza, ul. Ossolińskich.

Przedmiotowa nieruchomość położona jest w granicach terenu wpisanego do rejestru zabytków jako założenie urbanistyczne, pod nr A-511/1 decyzją z dnia 1 lipca 1965 r. Decyzją Nr W/222/2017 z dnia 19 grudnia 2017 r. Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków zezwolił na podział ww. nieruchomości. Termin ważności zezwolenia upływa dnia 31 grudnia 2018 r.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie za pośrednictwem Prezydenta m.st. Warszawy w terminie

14 dni od dnia doręczenia decyzji. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania od niniejszej decyzji. Wówczas z dniem doręczenia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Zarówno odwołanie jak i oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania należy kierować do Biura Geodezji i Katastru Urzędu m.st. Warszawy z siedzibą przy ul. Sandomierskiej 12, 02-567 Warszawa.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt i lit. h
ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej
(tekst jedn. Dz. U. z 2016r. poz. 1827 ze zm.)
niniejsza decyzja nie podlega obowiązkowi opłaty skarbowej.

Z URZĘDU EVIDENCJA
Miasta Stołecznego Warszawy
Tomasz JAKUBSKI
Geodezja m.st. Warszawy

Otrzymują:

1. Mazowiecki Urząd Wojewódzki
2. a/a

Ostateczną decyzję otrzymuje:

Biuro Geodezji i Katastru, Wydział Aktualizacji Ewidencji Gruntów i Budynków, w/m (2 egz.)

Stwierdzam, że przedmiotowa decyzja
stała się ostateczna

z dniem ... 03.01.2018 ...

Warszawa, dnia 03.01.2018

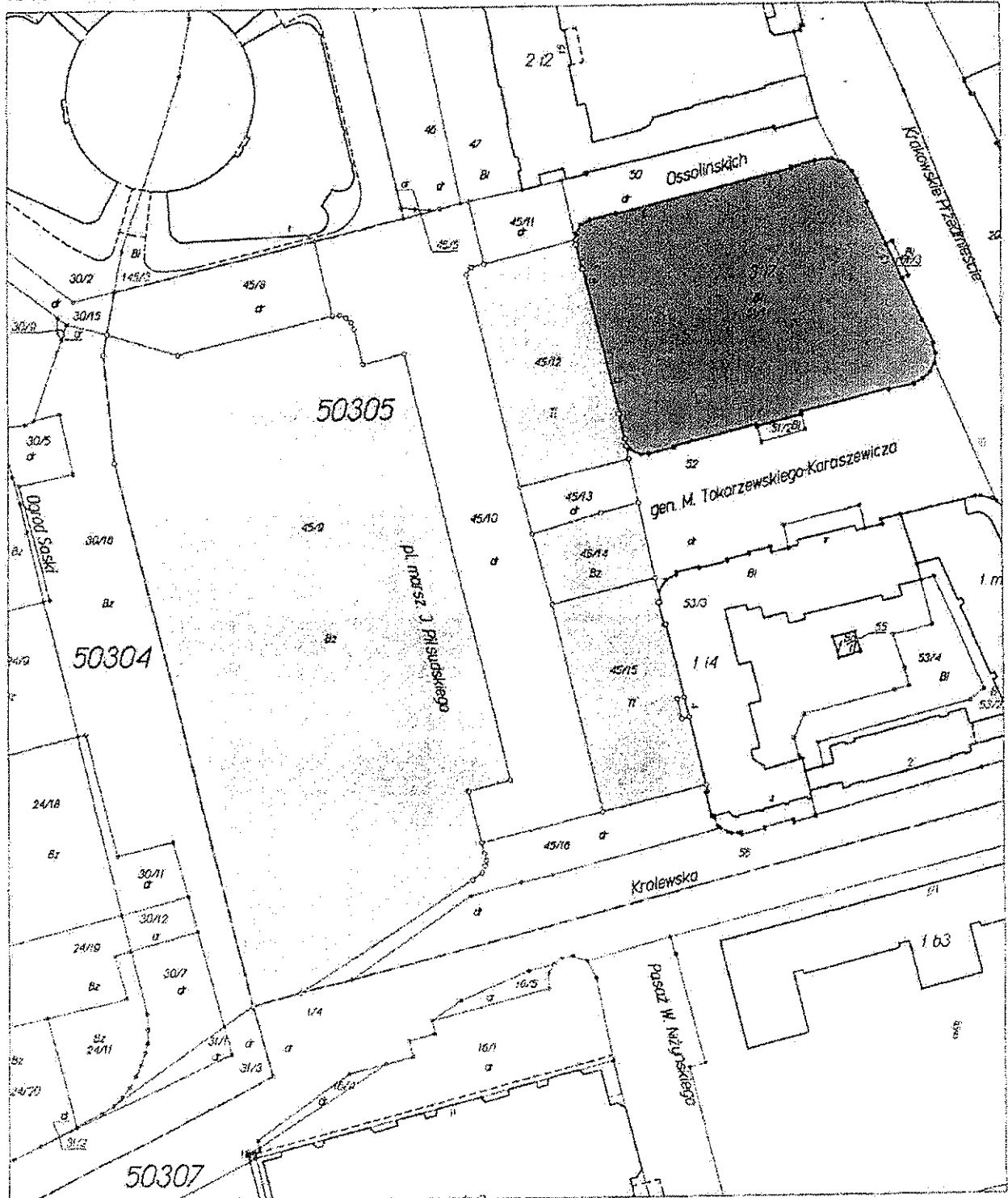
Tomasz JAKUBSKI
Geodezja m.st. Warszawy

PREZYDENT
m.st. WARSZAWY

WYRYS Z MAPY EWIDENCYJNEJ skala 1:1000
woj. MAZOWIECKIE, Warszawa
Jednostka ewidencyjna 146510_8, Dzielnica Śródmieście
Obręb numer 0305 5-03-05
Działka: 45/15, 45/14, 45/12, 45/9

BG-UE-E-II.6621.119.2018.JRO

Integracją częścią niniejszego wyrysu z mapy ewidencyjnej jest wypis z rejestru gruntów
Dokument niniejszy jest przeznaczony do dokonania wpisu w Księdze Wieczystej.
Opracowano systemem GEO-MAP. Wydrukowała: Joanna Romanowska dnia: 2018.01.03 godz.: 14:33:13
Kolorami niebieskim oznaczono obiekty, dla których występuje odmienny stan w zakresie danych ewidencyjnych.
Sprawdzone: Urząd m.st. Warszawy Biuro Geodezji i Katastru 02-567 Warszawa ul. Sandomierska 12
mgr inż. Andrzej Kozłowski
mgr inż. Andrzej Kozłowski
mgr inż. Andrzej Kozłowski
mgr inż. Andrzej Kozłowski

MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

URZĄD MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
BIURO MIENIA MIASTA I SKARBU PAŃSTWA

26. 01. 2018

Warszawa, dnia 04 stycznia 2018 r.

WPLYNĘŁO

Nr Podpis

2. STENO DOKUMENTACJI SKARBU PAŃSTWA
Województwo Mazowieckie

DPPiGN.2.6761.9.2017/18

NK: 1785/18

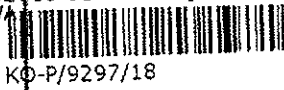
URZĄD MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
BIURO MIENIA MIASTA I SKARBU PAŃSTWA
WYDZIAŁ MIENIA SKARBU PAŃSTWA

18-01-25 Urząd Miasta Rybarczyk-Goluch - KO

29. 01. 2018

WPLYNĘŁO

Nr Podpis

KO-P/9297/18

URZĄD MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
KANCELARIA

25. 01. 2018

DECYZJA Nr ...1... /18

Na podstawie art. 60 ust. 1, 2 i 6 i art. 47 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 2147 z późn. zm.) oraz art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) – dalej: k.p.a., po rozpatrzeniu wniosku Dyrektora Generalnego Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie z dnia 3 stycznia 2018 r.

orzekam

1) o wygaśnięciu trwałego zarządu przysługującego Mazowieckiemu Urzędowi Wojewódzkiemu w Warszawie, w stosunku do nieruchomości stanowiących:

- 1) działkę ewidencyjną nr 30/15 z obrębu 5-03-04, o powierzchni 0,0831 ha,
- 2) działkę ewidencyjną nr 45/8 z obrębu 5-03-05, o powierzchni 0,1136 ha,
- 3) działkę ewidencyjną nr 45/10 z obrębu 5-03-05, o powierzchni 0,4426 ha,
- 4) działkę ewidencyjną nr 45/11 z obrębu 5-03-05, o powierzchni 0,0431 ha,
- 5) działkę ewidencyjną nr 45/13 z obrębu 5-03-05, o powierzchni 0,0371 ha,
- 6) działkę ewidencyjną nr 45/16 z obrębu 5-03-05, o powierzchni 0,0997 ha

- jako gruntów zajętych pod drogi,

położonych w rejonie Placu marszałka Józefa Piłsudskiego i ul. Wierzbowej w Warszawie, dla których w Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie prowadzona jest księga wieczysta nr WA4M/00204501/7.

2) przekazaniu ww. działek do zasobu nieruchomości Skarbu Państwa, którym gospodaruje Prezydent m.st. Warszawy, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej.

UZASADNIENIE

Mazowiecki Urząd Wojewódzki uzyskał trwały zarząd nieruchomością Skarbu Państwa położoną w Warszawie w rejonie Placu marszałka Józefa Piłsudskiego i ul. Wierzbowej, oznaczonej w ewidencji gruntów jako dz. ewid. nr 45/1 o pow. 2,4620 ha z obr. 5-03-05 oraz dz. ewid. nr 30/10 o pow. 0,4547 ha z obr. 5-03-04, dla której w Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie prowadzona jest księga wieczysta nr WA4M/00204501/7.

W dniu 29 grudnia 2017 r. Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy, decyzją nr 781/2017, znak: BG-PN.6831.711.2017.EFI, po rozpatrzeniu wniosku Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 28 grudnia 2017 r., zarejestrowanego pod nr kancelaryjnym BG-SBG/96427/17, zatwierdził podział nieruchomości uregulowanej w księdze wieczystej nr WA4M/00204501/7, oznaczonej jako działki ewidencyjne 45/1 o powierzchni 2.4620 ha z obrębem 5-03-05 oraz nr 30/10 o powierzchni 0,4547 ha z obrębem 5-03-04, położonej w Warszawie w rejonie Placu marszałka Józefa Piłsudskiego i ul. Wierzbowej. Podział nieruchomości został przedstawiony na mapie z projektem podziału wchodzącej w skład operatu technicznego wpisanego w dniu 28 grudnia 2017 r. do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego o identyfikatorze P.1465.2017.16871, która stanowiła załącznik do ww. decyzji z dnia 29 grudnia 2017 r. Podział ww. nieruchomości uregulowanej w księdze wieczystej nr WA4M/00204501/7, oznaczonej jako działki ewidencyjne 45/1 o powierzchni 2.4620 ha z obrębem 5-03-05 oraz nr 30/10 o powierzchni 0,4547 ha z obrębem 5-03-04 nastąpił na następujące działki:

- 1) działkę ewidencyjną nr 30/15 z obrębem 5-03-04, o powierzchni 0,0831 ha,
- 2) działkę ewidencyjną nr 30/16 z obrębem 5-03-04, o powierzchni 0,3716 ha,
- 3) działkę ewidencyjną nr 45/8 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,1136 ha,
- 4) działkę ewidencyjną nr 45/9 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 1,3226 ha,
- 5) działkę ewidencyjną nr 45/10 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,4426 ha,
- 6) działkę ewidencyjną nr 45/11 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,0431 ha,
- 7) działkę ewidencyjną nr 45/12 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,1840 ha,
- 8) działkę ewidencyjną nr 45/13 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,0371 ha,
- 9) działkę ewidencyjną nr 45/14 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,0593 ha,
- 10) działkę ewidencyjną nr 45/15 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,1607 ha
- 11) działkę ewidencyjną nr 45/16 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,0997 ha.

Przy czym:

- 1) działkę ewidencyjną nr 30/15 z obrębem 5-03-04, o powierzchni 0,0831 ha,
 - 2) działkę ewidencyjną nr 45/8 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,1136 ha,
 - 3) działkę ewidencyjną nr 45/10 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,4426 ha,
 - 4) działkę ewidencyjną nr 45/11 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,0431 ha,
 - 5) działkę ewidencyjną nr 45/13 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,0371 ha,
 - 6) działkę ewidencyjną nr 45/16 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,0997 ha
- wskazano jako grunty zajęte pod drogi;
- 7) działkę ewidencyjną nr 45/12 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,1840 ha,
 - 8) działkę ewidencyjną nr 45/15 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,1607 ha
- wskazano jako grunty zajęte pod urządzone parkingi,

Powyższa decyzja Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy nr 781/2017 jest spójna z treścią Uchwały Nr LXXX/2513/2006 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 31 sierpnia 2016 r. zmieniającej uchwałę w sprawie zaliczenia niektórych dróg publicznych do kategorii dróg powiatowych, pozbawienia niektórych dróg kategorii dróg publicznych do kategorii dróg powiatowych na obszarze m. st. Warszawy, w której odcinek w zakresie drogi powiatowej dla Placu marszałka Józefa Piłsudskiego określono jako: „cały plac z wyłączeniem płyty głównej i odcinków pomiędzy ulicami Ossolińskich i Królewską oraz Moliера i Wierzbową, z tym, że płytę główną Placu Piłsudskiego wyłącza się z użytkowania jako drogę”.

Wnioskiem z dnia 3 stycznia 2018 r. Dyrektor Generalny Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego wystąpił do Ministra Infrastruktury i Budownictwa o wygaszenie trwałego zarządu do działek ewidencyjnych:

- 1) nr 30/15 z obrębem 5-03-04, o powierzchni 0,0831 ha,
- 2) nr 45/8 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,1136 ha,
- 3) nr 45/10 z obrębem 5-03-05, o powierzchni 0,4426 ha,

- 4) nr 45/11 z obrębu 5-03-05, o powierzchni 0,0431 ha,
- 5) nr 45/13 z obrębu 5-03-05, o powierzchni 0,0371 ha,
- 6) nr 45/16 z obrębu 5-03-05, o powierzchni 0,0997 ha,

wydzielonych z nieruchomości pozostającej w trwałym zarządzie Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego, ze względu na jej zbędność dla potrzeb urzędu.

Zgodnie art. 60 ust. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami, kompetencje do wygaszenia trwałego zarządu posiada minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

Mając powyższe na uwadze, w wyniku rozpatrzenia wniosku, postanowiono jak w sentencji.

Administrowanie przedmiotową nieruchomością do czasu jej protokolarnego przekazania należy do dotychczasowego trwałego zarządcy.

Należy stwierdzić, że w trwałym zarządzie Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego pozostają następujące działki ewidencyjne:

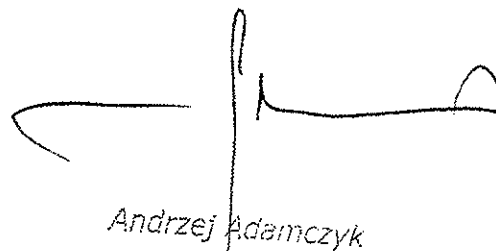
- 1) nr 45/9 z obrębu 5-03-05, o powierzchni 1,3226 ha,
- 2) nr 45/12 z obrębu 5-03-05, o powierzchni 0,1840 ha,
- 3) nr 45/14 z obrębu 5-03-05, o powierzchni 0,0593 ha,
- 4) nr 45/15 z obrębu 5-03-05, o powierzchni 0,1607 ha
- 5) nr 30/16 z obrębu 5-03-04, o powierzchni 0,3716 ha,

położone w Warszawie w rejonie Placu marszałka Józefa Piłsudskiego i ul. Wierzbowej.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji odwołanie nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z decyzji może na podstawie art. 127 § 3 *k.p.a.* zwrócić się do Ministra Infrastruktury i Budownictwa z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji lub w tym samym terminie złożyć oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do złożenia ww. wniosku. Decyzja staje się ostateczna i prawomocna z dniem doręczenia oświadczenia organowi, który wydał decyzję.

Stronie przysługuje ponadto skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie niniejszej decyzji, bez konieczności składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Budownictwa. Wpis od skargi wynosi 200 zł

Andrzej Adamczyk

Otrzymuje:

1. Mazowiecki Urząd Wojewódzki - 2 egz.
2. Departament PPIGN MIB - 2 egz. a/a.

Do wiadomości:

1. Prezydent m.st. Warszawy.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

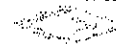
Warszawa, dnia 3 stycznia 2018 r.

Poz. 2

Elektronicznie podpisany przez:

Sławomir Paweł Szantoch

Data: 2018-01-03 20:48:11

DECYZJA NR 1 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 3 stycznia 2018 r.

uchylająca decyzję w sprawie ustalenia terenu zamkniętego

Na podstawie art. 4 ust. 2a ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2101) oraz § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2326) zarządza się, co następuje:

§ 1. Traci moc decyzja nr 231 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 października 2017 r. w sprawie ustalenia terenu zamkniętego.

§ 2. Decyzja wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji: *M. Błaszczak*

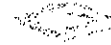
DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

Warszawa, dnia 4 stycznia 2018 r.

Poz. 3

Elektronicznie podpisany przez:
Sławomir Paweł Szantoch
Data: 2018-01-04 08:27:32

DECYZJA NR 2 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 4 stycznia 2018 r.

w sprawie ustalenia terenu zamkniętego

Na podstawie art. 4 ust. 2a ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2101) oraz § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2326) ustala się, co następuje:

§ 1. Ustala się jako teren zamknięty obszar obejmujący działki o numerze ewidencyjnym 45/9, 45/12, 45/14, 45/15 z obrębu 5-03-05 oraz o numerze ewidencyjnym 30/16 z obrębu 5-03-04, zlokalizowane przy Placu Marszałka J. Piłsudskiego w Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy, województwo mazowieckie.

§ 2. Decyzja wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji: *M. Błaszczak*

WOJEWODA MAZOWIECKI

Dr. P. Graczykowski
P.P.rr. Pahl

P.P.M. Obmenda
P. Selucha

M. Wojdewicz
P. Dyr. T. Hajlich
P. Dyr. M. Kozłowski

WZASTĘPCA DYREKTORA
GABINETU PREZYDENTA
8.02.2018

Joanna Siedlanowska

BA.FP
P. Dyr. M. Hajpach

P.P. M. Hajpach
WZASTĘPCA DYREKTORA
GABINETU PREZYDENTA
8.02.2018

Joanna Siedlanowska
8.02.2018

URZĄD MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY
pl. Bankowy 3/5
KANCELARIA
08.02.2018 -3-

II.746.1.12.2018

08.02.2018 -1-
DS

DECYZJA NR 8 /II/2018

o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego

Na podstawie art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257), dalej Kpa oraz art. 50 ust. 1, w związku z art. 4 ust. 2 pkt 1, art. 51 ust. 1 pkt 3 i art. 54 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1073 ze zm.), zgodnie z art. 6 pkt 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r., o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r., poz. 121)

po rozpatrzeniu: wniosku złożonego w dniu 30 stycznia 2018 r.,

inwestor: Komitet Społeczny Budowy Pomników śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego oraz Ofiar Tragedii Smoleńskiej 2010 roku
Srebrna Sp. z o. o., Aleje Jerozolimskie 125/127, 02-017 Warszawa

ustalam

lokalizację inwestycji celu publicznego - warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu dla inwestycji polegającej na budowie obiektu przestrzennego - Pomnik Ofiar Tragedii Smoleńskiej 2010 roku, zlokalizowanej na działce ew. nr 45/9, obr. 5-03-05, Dzielnica Śródmieście m. st. Warszawy, województwo mazowieckie.

Linie rozgraniczające teren planowanej inwestycji oznaczone są linią ciągłą koloru zielonego i literami od A do J na mapie w skali 1:500 stanowiącej załącznik graficzny Nr 1, który jest integralną częścią niniejszej decyzji.

Wszelkie inne oznaczenia naniesione na załączniku mapowym mają wyłącznie charakter informacyjny.

1. Rodzaj inwestycji.

W ramach zamierzenia przewiduje się budowę obiektu przestrzennego - Pomnik Ofiar Tragedii Smoleńskiej 2010 roku, zlokalizowanej na działce ew. nr 45/9, obr. 5-03-05, Dzielnica Śródmieście m. st. Warszawy, województwo mazowieckie.

2. Funkcja zabudowy i zagospodarowania terenu.

2.1. Sposób użytkowania obiektu budowlanego:

obiekt infrastruktury technicznej.

URZĄD MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY
BIURO MIENIA MIASTA I SKARBU PAŃSTWA
WYDZIAŁ MIENIA SKARBU PAŃSTWA
16.02.2018 -1-
WPLYNĘŁO

WI-II.746.1.12.2018

09.02.2018
URZĄD MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY
BIURO MIENIA MIASTA I SKARBU PAŃSTWA
14.02.2018
WPLYNĘŁO

16 LUT 2018
6 LUT 2018
Wojciech Latodina

2.2. Sposób zagospodarowania terenu:

teren zamknięty - tj. teren zastrzeżony, określony przez właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego.

3. Warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu.

3.1. Warunki wynikające z obowiązujących przepisów prawa.

Działka o nr ew. 45/9, obr. 5-03-05, Dzielnica Śródmieście m. st. Warszawy, województwo mazowieckie i stanowi własność Skarbu Państwa, pozostając jednocześnie w trwałym zarządzie Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie.

Wymieniona wyżej działka została zaliczona do terenów zamkniętych, zgodnie z decyzją Nr 2 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 stycznia 2018 roku zmieniającą decyzję w sprawie ustalenia terenów zamkniętych.

W rozumieniu ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2017 r., poz. 2101 ze zm.), tereny zamknięte to tereny o charakterze zastrzeżonym, określone przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych.

Analiza akt sprawy wykazała, że zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi i istnieje możliwość jego realizacji zgodnie z wnioskiem inwestora. Stan istniejący terenu inwestycji i jego zagospodarowanie umożliwiają lokalizację przedmiotowej inwestycji po uzyskaniu wymaganych prawem opinii, uzgodnień lub pozwoleń. Szczegółowo inwestycja zostanie zaprojektowana na etapie pozwolenia na budowę.

Wnioski z przeprowadzonej analizy wskazują na możliwość ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego dla przedmiotowej inwestycji.

3.2. Warunki i wymagania dotyczące ochrony i kształtowania ładu przestrzennego:

- linie rozgraniczające teren inwestycji zostały oznaczone na mapie stanowiącej załącznik graficzny nr 1 do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego; pozostałe oznaczenia na załączniku graficznym nie stanowią ustaleń decyzji, są informacjami o lokalizacji do uszczegółowienia na etapie wydawania pozwolenia na budowę;
- inwestycję należy lokalizować na działce nr ew. nr 45/9, obr. 5-03-05, Dzielnica Śródmieście m. st. Warszawy, województwo mazowieckie;
- przy realizacji planowanej inwestycji należy chronić istniejącą zielenią wysoką i niską celem jej maksymalnego zachowania;
- teren inwestycji po zakończeniu prac budowlanych należy uporządkować;
- odpady budowlane należy wywieźć i zutylizować w sposób zgodny z obowiązującym prawem;
- w miejscach skrzyżowań i zbliżeń do istniejących sieci infrastruktury technicznej prace ziemne należy wykonać ręcznie, z zachowaniem szczególnej ostrożności;
- realizacja inwestycji nastąpi w uzgodnieniu z zarządzającym terenem nieruchomości, na której jest ona planowana.

Teren inwestycji usytuowany jest na terenie zamkniętym. Projektowana inwestycja zgodna jest z istniejącym zagospodarowaniem terenu. Użytkowanie terenu jest zgodne z dotychczasową funkcją obszaru.

3.3. Warunki w zakresie ochrony środowiska i zdrowia ludzi.

Warunki wynikające z prawnej ochrony środowiska, na podstawie:

- ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

(Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 ze zm.).

- ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519 ze zm.).

Inwestor realizujący przedsięwzięcie jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska na obszarze prowadzenia prac, a w szczególności ochronę gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych. W trakcie przygotowania i realizacji inwestycji należy zapewnić oszczędne korzystanie z terenu.

Przy prowadzeniu prac budowlanych dopuszcza się wykorzystywanie i przekształcanie elementów przyrodniczych wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to bezwzględnie konieczne w związku z realizacją inwestycji.

Jeżeli ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa, należy podejmować działania mające na celu naprawienie wyrządzonych szkód, w szczególności poprzez kompensację przyrodniczą.

- ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r., poz. 1566 ze zm.).

Odprowadzenie wód opadowych z obiektu budowlanego musi się odbywać w granicach terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny, bez szkód dla obszarów sąsiednich.

- ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r., poz. 142).

Na terenie objętym wnioskiem organ, w oparciu o posiadaną wiedzę, nie stwierdził występowania form ochrony przyrody przewidzianych ww. ustawą.

Inwestycja powinna być realizowana w sposób zapewniający maksymalne ograniczenia oddziaływania na środowisko. W projekcie zagospodarowania terenu należy dążyć do ochrony istniejącego drzewostanu. Usunięcie drzew lub krzewów z terenu inwestycji powinno nastąpić w trybie i na zasadach przewidzianych ustawą o ochronie przyrody.

- ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r., poz. 21 ze zm.).

Inwestycję należy projektować i realizować w taki sposób, aby w pierwszej kolejności zapobiegać powstawaniu odpadów lub ograniczać ich ilość i negatywne oddziaływanie na życie i zdrowie ludzi oraz na środowisko. W przypadku powstawania odpadów niebezpiecznych ich wytwórca jest obowiązany do uzyskania pozwolenia na wytwarzanie odpadów niebezpiecznych.

Sposób unieszkodliwiania odpadów powstających na etapie wykonania, eksploatacji i demontażu inwestycji należy dostosować do systemu gospodarowania odpadami obowiązującego na wnioskowanym terenie.

3.4. Warunki w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

W granicach obszaru inwestycji stwierdzono, w oparciu o posiadane dane, występowanie form ochrony zabytków, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2017 r., poz. 2187 ze zm.) Układ Urbanistyczny Placu nr rej.: 511/1 z 1 lipca 1965 r.

W przypadku natrafienia w trakcie robót ziemnych na przedmioty, co do których istnieje przypuszczenie, że są zabytkami, roboty należy przerwać i powiadomić o fakcie odkrycia właściwy organ ochrony zabytków, zgodnie z art. 32 i art. 33 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

3.5. Warunki obsługi w zakresie infrastruktury technicznej.

Teren znajduje się w zasięgu istniejącej sieci infrastruktury technicznej. Ewentualna przebudowa istniejącej sieci wynikająca z dostosowania terenu inwestycji - na warunkach określonych przez gestorów sieci.

Szczegółowo inwestycja zostanie zaprojektowana na etapie pozwolenia na budowę, w oparciu o przepisy rozporządzeń wykonawczych właściwych w sprawie.

3.6. Warunki obsługi w zakresie komunikacji.

Teren inwestycji nie przylega bezpośrednio do pasa drogowego.

3.7. Wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich.

Obejmują ochronę w szczególności przed:

- pozbawieniem dostępu do drogi publicznej;
- pozbawieniem możliwości korzystania z wody, kanalizacji, energii elektrycznej i ciepłej oraz ze środków łączności - dla przebudowywanej infrastruktury technicznej kolidującej z planowaną inwestycją należy uzyskać warunki i uzgodnienia od właściwych dysponentów;
- uciążliwościami powodowanymi przez hałas, wibracje, zakłócenia elektryczne, promieniowanie;
- zanieczyszczeniami powietrza, wody i gleby;
- uniemożliwieniem korzystania z nieruchomości zgodnie z jej przeznaczeniem.

3.8. Wymagania dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.

Nie dotyczy.

4. Planowana inwestycja powinna spełniać warunki wynikające z obowiązujących aktów prawnych, a w szczególności ustawy z dnia 7 lipca 1994 r., Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r., poz. 1332 ze zm.).

UZASADNIENIE

W dniu 30 stycznia 2018 r. inwestor - Komitet Stołeczny Budowy Pomników śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego oraz Ofiar Tragedii Smoleńskiej 2010 roku, Srebrna Sp. z o. o., Al. Jerozolimskie 125/127, 02-017 Warszawa, wystąpił z wnioskiem o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego polegającej na budowie obiektu przestrzennego - Pomnik Ofiar Tragedii Smoleńskiej 2010 roku, zlokalizowanej na działce nr ew. 45/9, obr. 5-03-05, Dzielnica Śródmieście m. st. Warszawy, województwo mazowieckie.

Inwestycja została zakwalifikowana jako inwestycja celu publicznego. Zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego na terenach zamkniętych wydaje wojewoda.

Kompletny wniosek stanowił podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego.

Organ, w oparciu o wymóg art. 53 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym powiadomił pisemnie inwestora oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości, na której będzie lokalizowana inwestycja celu publicznego, zawiadomieniem o wszczęciu postępowania z dnia 31 stycznia 2018 r.

Rozpatrując wniosek organ zważył co następuje:

W oparciu o art. 53 ust. 3 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w toku postępowania przeprowadzona została analiza warunków i zasad zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy, wynikających z obowiązujących przepisów prawa oraz stanu faktycznego i prawnego terenu, na którym przewiduje się realizację inwestycji. Powyższa analiza wykazała możliwość realizacji planowanego zamierzenia zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji.

W oparciu o art. 53 ust. 4 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w toku postępowania dokonano następujących uzgodnień:

- uzgodnienie z Mazowieckim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Warszawie postanowieniem Nr W/110/2018 z dnia 1 lutego 2018 r..

Warunki niniejszej decyzji mają również na względzie ochronę interesów osób trzecich zgodnie z pkt 3.7 niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 56 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie jest zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

Na etapie postępowania o uzyskanie pozwolenia na budowę realizacja planowanego zamierzenia wymaga spełnienia warunków wynikających z przepisów ustawy Prawo budowlane.

O możliwości realizacji zamierzenia przesądzi właściwy organ administracji architektoniczno - budowlanej na etapie uzyskiwania decyzji o pozwoleniu na budowę.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Ministra Inwestycji i Rozwoju w Warszawie, za pośrednictwem organu, który wydał niniejszą decyzję, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

Z dniem doręczenia Wojewodzie Mazowieckiemu oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Niniejsza decyzja nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich.

Niniejsza decyzja nie uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych.

Niniejsza decyzja wygasa, jeżeli:

- inny wnioskodawca uzyskał pozwolenie na budowę,
- dla tego terenu uchwalono plan miejscowy, którego ustalenia są inne niż w wydanej decyzji.

Wygąśnięcie decyzji stwierdza organ, który ją wydał.

z up. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO
Sylwester Janyszko
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Załączniki:

załącznik nr 1 - mapa w skali 1:500 z określeniem granic terenu objętego wnioskiem

Otrzymują:

1. Pan Jacek Sasin - pełnomocnik inwestora
adres do korespondencji: ul. Matejki 7, 05-091 Ząbki
2. Mazowiecki Urząd Wojewódzki w Warszawie, Pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa
3. aa.

Do wiadomości:

1. Prezydent m. st. Warszawy, Pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa - zgodnie z zapisem art. 66 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

STANOWISKO NR 60
RADY MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
z dnia 8 lutego 2018 r.

w sprawie budowy Pomnika Smoleńskiego na pl. Marszałka Józefa Piłsudskiego

Rada m.st. Warszawy nie wyraża zgody na budowę Pomnika Smoleńskiego na placu Marszałka Józefa Piłsudskiego. Przyjęta przez Społeczny Komitet Budowy, tworzony przez polityków PiS, lokalizacja nie została uzgodniona z mieszkańcami Warszawy, ze środowiskami ekspertów, a także Radą m.st. Warszawy. Decyzja o budowie pomnika w tym miejscu została podjęta przez administrację rządową, bez dyskusji społecznej, bez analiz historycznych, urbanistycznych i architektonicznych.

Plac marsz. J. Piłsudskiego przez lata był symbolem wyzwania się Warszawy najpierw spod jarzma caratu, a następnie niemieckiego okupanta. W swej wyjątkowej symbolice gromadził warszawiaków na uroczystościach państwowych, ważnych imprezach rocznicowych, czy spontanicznych zgromadzeniach. Z jednej strony był miejscem podniosłym, gdzie swoje słowa głosił papież Jan Paweł II, gdzie przechodziły parady wojskowe, ale z drugiej strony to także tutaj odbywały się rodzinne pikniki i publiczne koncerty. Bez wątpienia stał się najważniejszym placem odradzającej się po 1989 r. Polski i budowanej współcześnie Warszawy. Jest miejscem bliskim każdemu z nas, wszystkim mieszkańcom Warszawy i dlatego wszyscy chcemy o nim współdecydować.

Nasze głębokie oburzenie budzi w ostatnich miesiącach zignorowanie procedur prawnych, począwszy od nielegalnego przejęcia placu, poprzez ustanowienie terenu zamkniętego, niezgodny z prawem podział nieruchomości, po procedowaną po kryjomu decyzję o ustanowieniu lokalizacji celu publicznego. W każdym z tych przypadków używając kruczków i trików prawnych łamie się nie tylko podstawowe zasady praworządności, ale też osłabia poczucie wspólnotowości, jakie od zawsze towarzyszyło tej przestrzeni.

Wzywamy inicjatorów przedsięwzięcia: Społeczny Komitet Budowy oraz Wojewodę Mazowieckiego do zaprzestania realizacji tej samowolnej budowy i poddania jej szerszej dyskusji społecznej z udziałem warszawiaków, organizacji społecznych, środowisk eksperckich i właściwych instytucji. Realizacja pomnika w tym trybie i w takiej formie wykracza nie tylko poza ramy przyjętych norm prawa i zwyczajowych procedur, ale jest też gwałtem na samorządności i wolności mieszkańców Warszawy. Nie zgadzamy się na taką arogancję władz, które zupełnie ignorują prawa i wolę warszawiaków.

Przewodnicząca
Rady m.st. Warszawy
(-)
Ewa Malinowska-Grupińska

List otwarty

Written by Paulina Sikorska
Wednesday, 07 March 2018 11:18

There are no translations available.

List otwarty Towarzystwa Urbanistów Polskich

w sprawie lokalizacji pomników na pl. J. Piłsudskiego

- w odpowiedzi profesorowi Konradowi Kuczy-Kuczyńskiemu.

Szanowny Panie Profesorze!

Z upoważnienia Zarządu Głównego i Zarządu Oddziału Warszawskiego Towarzystwa Urbanistów Polskich chcielibyśmy podziękować za skierowane do środowiska architektów i urbanistów wystąpienie dotyczące lokalizacji pomników na pl. J. Piłsudskiego w Warszawie. Przede wszystkim pragniemy wyrazić pełne zrozumienie dla dezaprobaty Pana Profesora wobec powszechnie nieakceptowanych sposobów działania w tej sprawie.

Jako Towarzystwo Urbanistów Polskich jesteśmy szczególnie zaniepokojeni stosowaniem metody "faktów dokonanych" w odniesieniu do jednej z najważniejszych w Warszawie przestrzeni publicznych, a zarazem tak symbolicznego dla historii i kultury narodowej miejsca. Dla takich działań nie może być żadnym usprawiedliwieniem okoliczność, że przez wiele lat, mimo tak licznych, wymienionych przez Pana Profesora konkursów i opracowań, miejsce to nie doczekało się planu zagospodarowania przestrzennego, ani żadnej społecznie i profesjonalnie akceptowanej koncepcji architektoniczno-urbanistycznej. To trudne do zrozumienia zaniechanie (nb. dotyczące w Warszawie nie tylko pl. J. Piłsudskiego) powinno dać asumpt do pilnej zmiany tego stanu rzeczy, a nie do wykorzystywania dla doraźnych poczynań. Taka sytuacja prowokuje bowiem opinie, wygłaszane z dezynwolturą niegodną kontekstu całej sprawy, że temu miejscu "już i tak nic nie może zaszkodzić".

List otwarty

Written by Paulina Sikorska
Wednesday, 07 March 2018 11:18

Rozumiejąc intencje listu Pana Profesora jako apel o wyrażanie niezgody na podejmowane w ostatnich tygodniach decyzje, pragniemy nadmienić, że w tej sprawie publicznie wypowiedział się już przedstawiciel naszego środowiska w osobie prezesa oddziału warszawskiego TUP (jego wypowiedź była cytowana w warszawskim wydaniu "Gazety Wyborczej"). Chcielibyśmy także przypomnieć, że cztery lata temu, w odpowiedzi na zawiadomienie o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego Osi Saskiej, obejmującego też pl. J. Piłsudskiego, Zarząd Oddziału Warszawskiego TUP wystosował pismo do władz Warszawy, w którym napisał m.in.: "*Uwzględniając wysoką rangę obszaru jako istotnego fragmentu dziedzictwa narodowego oraz dążąc do tego, aby przyjęte w planie miejscowym zasady rozwoju przestrzennego kształtowały się w atmosferze społecznego dialogu, a także w trosce o najwyższą jakość rozwiązań projektowych, wnioskujemy o zastosowanie szczególnej procedury jego sporządzania, uwzględniającej w szerszym zakresie elementy partycypacji społecznej oraz przeprowadzenia konkursu urbanistyczno-architektonicznego*".

Obawy, które legły u podstaw tego stanowiska niestety znajdują dzisiaj potwierdzenie. Zbudowanie na pl. J. Piłsudskiego pomnika smoleńskiego, którego projekt artystyczny uwzględniał zupełnie inny kontekst urbanistyczny, a którego gabaryty siłą rzeczy zdominują największą wartość symboliczną tego miejsca - Grób Nieznanego Żołnierza, a także pojawiające się w mediach zapowiedzi, że ma tam również znaleźć swoje miejsce pomnik Prezydenta Lecha Kaczyńskiego - muszą budzić niepokój, że doprowadzi to do architektoniczno-urbanistycznego i historyczno-kulturowego dysonansu tej najważniejszej przestrzeni publicznej Warszawy.

Mimo tego wszystkiego, co się w ostatnim czasie wydarzyło, chcemy mieć nadzieję, że wniosek Zarządu Warszawskiego TUP znajdzie kiedyś zrozumienie odpowiednich władz. Wówczas aktualna stanie się też zawarta w nim deklaracja naszego udziału w jego realizacji.

Ale zarówno przywołana tu wypowiedź, udzielona *ad hoc* dla potrzeb dziennikarskich, jak również nasze stanowisko sprzed lat, nie może stanowić alibi usprawiedliwiającego brak reakcji na apel Pana Profesora. Dlatego postanowiliśmy udzielić odpowiedzi w formie niniejszego listu otwartego.

List otwarty

Written by Paulina Sikorska

Wednesday, 07 March 2018 11:18

Z poważaniem

Prof. arch. Piotr Lorens - Prezes ZG TUP

Bartłomiej Kolipiński - Prezes ZOW TUP

Mazowiecki Urząd Wojewódzki w Warszawie

Biuletyn Informacji Publicznej

Ustalanie lokalizacji inwestycji celu publicznego na terenach zamkniętych.

Kategoria sprawy: Budownictwo
 Komórka odpowiedzialna: Wydział Infrastruktury

KARTA INFORMACYJNA

MAZOWIECKI URZĄD WOJEWÓDZKI
 WYDZIAŁ INFRASTRUKTURY
 pl. Bankowy 3/5
 00-950 Warszawa
 Tel. 22 695 60 86
 www.mazowieckie.pl

Nr karty informacyjnej
 KI – WI/22

Nr wersji: 6

Data wydania:
 27 lutego 2015 r.

SPRAWA:

Lokalizacja inwestycji celu publicznego na terenach zamkniętych.

PRZEDMIOT SPRAWY:

Wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego na terenach zamkniętych.

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 50 ust. 1 i 51 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 647 ze zm.).

MIEJSCE ZAŁĄTWIENIA SPRAWY/ZŁOŻENIA DOKUMENTÓW:

Punkt przyjmowania korespondencji
 00-950 Warszawa, pl. Bankowy 3/5, wejście "B", pokój 39
 tel. 22 695 61 59
 godziny i dni urzędowania: pon. - pt. 8:00 - 16:00

WYMAGANE DOKUMENTY:

1. Wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego określający:
 - o granice terenu objętego wnioskiem, przedstawione na kopii mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku, na kopii mapy katastralnej, przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, obejmujące teren, którego wniosek dotyczy i obszar, na który ta inwestycja będzie oddziaływać, w skali 1:500 lub 1:1 000, a w stosunku do inwestycji liniowych również w skali 1:2 000;
 - o charakterystykę inwestycji, obejmującą:
 - określenie zapotrzebowania oraz sposobu zaopatrzenia w wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie infrastruktury technicznej, a w razie potrzeby również sposobu unieszkodliwiania odpadów,
 - określenie planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia i gabarytów projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej i graficznej,
 - określenie charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz dane charakteryzujące jej wpływ na środowisko,
 - wskazanie właściciela działki objętej wnioskiem oraz na jakiej podstawie działka została zakwalifikowana do terenów zamkniętych; wskazanie organu oraz gdzie i kiedy decyzja została opublikowana;
2. Informacja określająca: czy planowana inwestycja znajduje się: w miejscowości uzdrowskiej, na obszarze objętym ochroną konserwatorską, na terenie górniczym lub terenie zagrożonym osuwaniem się mas ziemnych, na obszarze objętym ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody, na obszarze przyległym do pasa drogowego. Jeżeli inwestycja znajduje się na obszarze przyległym do pasa drogowego należy określić numer ew. działki pasa drogowego, kategorię drogi oraz zarządcę drogi;
3. Oryginał lub urzędowo poświadczona za zgodność z oryginałem kopia pełnomocnictwa do reprezentowania inwestora przed organami administracji publicznej;
4. Aktualny wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego w przypadku wniosku składanego przez osobę prawną.

SPOSÓB ZAŁĄTWIENIA SPRAWY:

Decyzja administracyjna.

OPŁATY:

107 zł - zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2006 Nr 225, poz. 1635 ze zm.).

TERMIN ZAŁĄTWIENIA SPRAWY:

65 dni – od daty złożenia kompletnego wniosku z wyłączeniem terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności (uzgodnienia itp.).

KOMÓRKA ORGANIZACYJNA ZAŁATWIAJĄCA SPRAWĘ:

Wydział Infrastruktury
Oddział Infrastruktury Technicznej i Kolejowej
00-950 Warszawa, pl. Bankowy 3/5, tel. 22 695 64 46
e-mail: winfrastruktury@mazowieckie.pl
godziny i dni urzędowania: pon. 13:00 - 16:00, śr. i pt. 8:00 - 12:00

TRYB ODWOLAWCZY:

Minister Infrastruktury i Rozwoju.

INFORMACJE DODATKOWE:

Brak.

Załączniki:

wzór wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego na terenie zamkniętym	DOC, 79 KB	metryczka
wzór wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego na terenie zamkniętym	PDF, 51 KB	metryczka